

GORSKI

Na drugi strani je vabilo za
zbor članov!

popotnik

Na strani 17 je prošnja za donacijo
dohodnine našemu društvu.
Priložen je tudi obrazec.

Revija Planinskega društva LPP
Leto XLIII, februar 2023

št.

1

Vse članice, člane in simpatizerje Planinskega društva LPP
vljudno vabimo na 49. redni letni (volilni)

ZBOR ČLANOV,

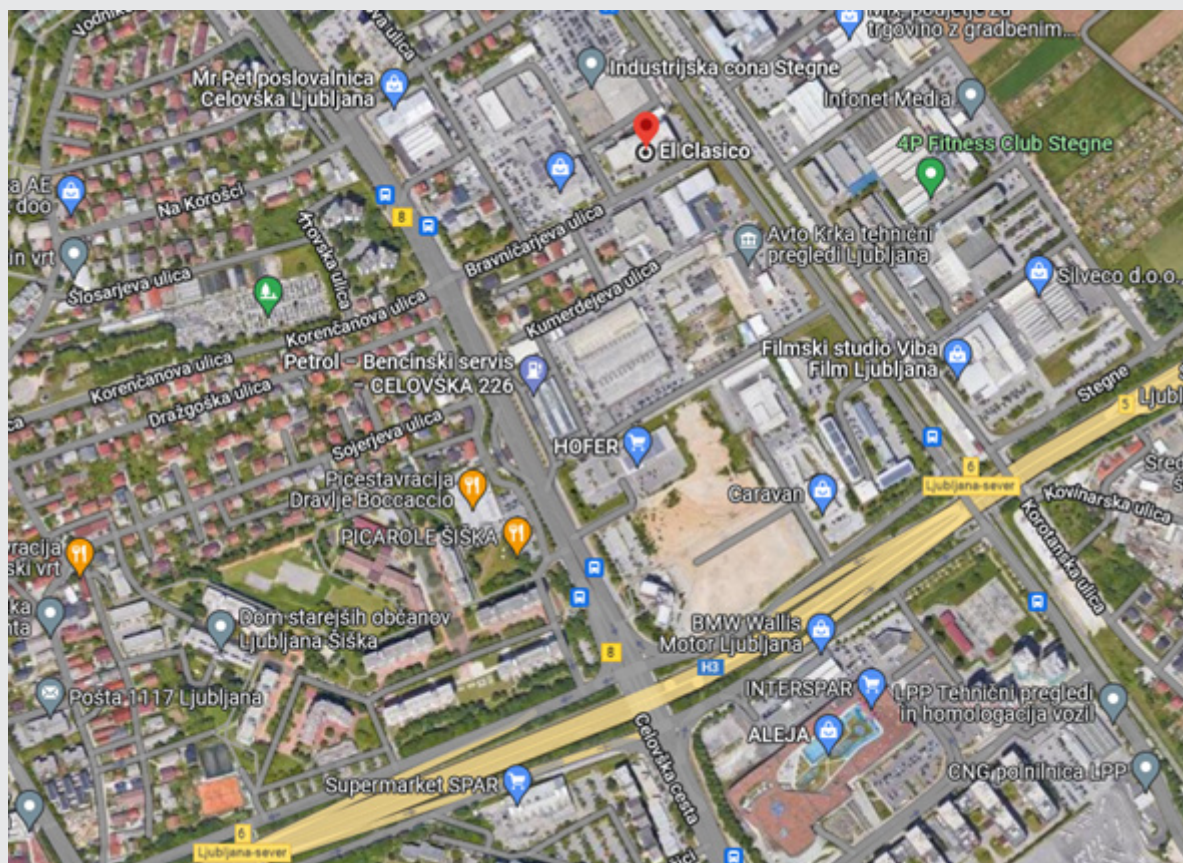
ki bo v ČETRTEK, 23. februarja 2023, s pričetkom ob 18. uri
v restavraciji EL CLASICO (Modra hiša),

Bravničarjeva 13, Ljubljana Šiška (poleg Porsche Slovenija).

Po uradnem delu zbora z ustaljenim dnevnim redom
bo večerja in družabni del!

VABLJENI!

Predsednik PD LPP
Tomaž Rusimovič

UVODNIK	4
KAM GREMO	5
GORA OLJKA (733 M), SOBOTA, 18. 3. 2023	5
ČEMŠENIŠKA PLANINA, 25. 3. 2023	5
NANOS (1240 M), SOBOTA, 8. 4. 2023	6
GRINTOVEC (2558 M), 15. 4. 2023	6
HLEVIŠKA PLANINA, SOBOTA, 22. 4. 2023	7
GLINŠČICA, 2. 5. 2023	8
TURSKA GORA (2251 M), 13. 5. 2023	8
SREČANJE S POBRATENIM DRUŠTVOM SPD TRST, NEDELJA, 14. 5. 2023	9
CELJSKA KOČA (652 M), SOBOTA, 27. 5. 2023	10
LOVRENŠKA JEZERA (1529 M), SOBOTA 3. 6. 2023	11
PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, (SREDA-NEDELJA) 21.-25. 6. 2023	11
RAZOR (2601 M), 1. 7. 2023	13
BREGARJEV POHOD, SOBOTA, 8. 7. 2023	13
KRN (2244 M), 15.-16. 7. 2023	14
KAMNIŠKO SEDLO (1864 M), SOBOTA, 5. 8. 2023	14
PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, 18.-20. 8. 2023	14
STROKOVNI ČLANKI	17
DONIRAJTE DEL DOHODNINE SVOJEMU PLANINSKEMU DRUŠTVU LPP	17
POTEK ENERGETSKE SANACIJE NAŠE KOČE	17
PROJEKT VRH JULIJCEV	18
RAZISKAVE S PODROČJA VODA V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU	19
MLADINSKI KOTIČEK	21
POHOD NA LOVRENŠKA JEZERA	21
LOVRENŠKA JEZERA NA POHORJU, 15. 10. 2022	22
PLANINSKI IZLET NA PLANINO NAD VRHNIKO	22
ŠOLSKI IZLET OB AJDOVSKEM ZIDU IN RUPNIKOV LINIJI	23
KJE SMO BILI	24
PO ORLOVI POTI OB REŠKEM JEZERU	24
KOSTANJEVA NEDELJA S TRŽAČANI, 6. 11. 2022	25
SREČANJE PR' MEHAČK, 10. 12. 2022	26
VRHOVI OKOLICE LJUBLJANE	26
POHOD NA DRAŽGOŠE, 8. 1. 2023	27
ZANIMIVOSTI	29
IN MEMORIAM: MIRKO BOŽNAR (1957-2022)	29
OKROGLE OBLETNICE DRUŠTEV	29
NOVICA O PRVI ŠTEVILKI GORSKEGA POPOTNIKA V PLANINSKEM VESTNIKU	30
IZLETI PD LPP 2023/24	32

GORSKI

Popotnik

Leto XLIII/ št. 1, februar 2023
ISSN 2232-397X.
Natisnili smo: 240 izvodov

Izdaja:
PLANINSKO DRUŠTVO LPP
Celovška cesta 160
1000 Ljubljana

Tel.: 01 58 22 751
gsm: 031 699 786
mail: pdlpp1974@gmail.com
url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure:
vsak četrtek
od 14:00 do 18:00

Zanj:
TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:
silva.papez@lpp.si

Odgovorni urednik:
TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:
TOMO RUSIMOVICH
BOJANA BURNIK
HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:
SILVA PAPEŽ
GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:
SILVA PAPEŽ
EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:
TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:
PARTNER GRAF D.O.O.

Grafična priprava za tisk in tisk:
PARTNER GRAF D.O.O.

Slika na prvi strani:

Prva zima obnovljene koče
Foto: Klemen Potočnik

VZDRŽNO PLANINSTVO TOMO RUSIMVIČ

Verjetno se vsi strinjamo, da je planinstvo del slovenske narodne identitete. Pa smo današnji planinci verodostojni nasledniki pionirjev našega planinstva, ki so oblikovali in sooblikovali našo narodno zavest v tekmi za prevlado slovenstva v gorah? Spomnimo se, kako so v Aljaževih časih postavljali slovenske planinske koč in se tudi na ta način zoperstavljali nemški prevladi v naših gorah. Z nemškimi alpinisti so tekmovali naši pionirji alpinizma in se dajali, kdo bo opravil kakšno težko prvenstveno smer in ji dal slovensko ime. Prvi pristop na našega očaka so pred 240 leti opravili štirje srčni možje iz Bohinja. Jakob Aljaž je leta 1895 na vrhu Triglava postavil stolp, ki so ga kasneje poimenovali po njem. Na vse to smo današnji planinci ponosni in vse te zgodovinske podvige si lahko ogledamo tudi v Planinskem muzeju, ki je že trinajsto leto v Mojstrani. Vsemu temu lahko v preteklem stoletju dodamo še uspehe naših alpinistov v Himalaji, v Andih in še kje. Imamo kar nekaj alpinistov, ki so si za svoje podvige prislužila prestižno nagrado zlati cepin, in še bi lahko naštevali.

Kaj pa danes, kako se naša planinska organizacija drži danes, kakšna sta njena vloga in pomen v naši družbi. Verjetno bo odgovor, da nista taka, kot bi si ju planinci želeli. Planinska zveza združuje nekaj čez 60.000 članov, ki so organizirani v okoli 300 društvih. Planinska društva skrbijo za mrežo planinskih poti, ki je razpredena po vsej Sloveniji, in njihova skupna dolžina znaša preko 10.000 km. Društva skrbijo za obratovanje 179 planinskih koč, zavetišč in bivakov. Te koč in poti imenujemo s skupnim izrazom planinsko gospodarstvo, ki je pomemben dejavnik v turistični ponudbi Slovenije. Kako pa planinska organizacija sodeluje z državo? Če pogledamo bližnje države, po katerih se radi zgledujemo:

Avstrijo, Italijo ali Nemčijo, ugotavljamo, da ima pri njih planinska organizacija pomembno družbeno vlogo, tako po svojem članstvu kot tudi po pomenu prostočasne dejavnosti, ki jo zagotavlja planinstvo. Temu primerne so tudi subvencije, ki jih njihove planinske zveze dobijo od države, od dežel oziroma od lokalnih skupnosti. Avstrijski Österreichischer Alpenverein ima slogan »Wege ins Freie« (poti na prosto).

Pri nas smo v zadnjih letih sprejeli Zakon o planinskih poteh (ZPlanP), ki ureja način vzdrževanja ter nadelave planinskih poti in zagotavlja tudi neko minimalno nadomestilo za stroške, ki jih imajo planinska društva z markiranjem in vzdrževanjem planinskih poti, za katere so prevzeli skrbništvo. Nov je tudi Zakon o športu (ZŠpo-1), ki planinske vodnike izenačuje z drugimi športnimi delavci (trenerji raznih športnih panog, učitelji smučanja itd.). Ta zakon predpisuje, da mora imeti športni delavec najmanj dokončano poklicno (triletno) ali višjo izobrazbo, zato so imeli v planinskih in športnih društvih kar nekaj težav, saj so izgubili kader, ki je lahko imel odlične rezultate in bil priljubljen pri ljudeh, vendar ni imel končane niti poklicne šole in se je moral posloviti od svojega dolgoletnega dela v planinski ali športni organizaciji. Žal v zakonu ni bilo predvidenega prehodnega obdobja, v katerem bi stari kadri lahko še naprej delali, novi pa bi morali imeti ustrezno izobrazbo. V planinskem gospodarstvu opazimo tudi, da skuša Ministrstvo za okolje in prostor skupaj s TNP omejevati množičen obisk gora, ker ga okolje ne prenese več. Nasprotno pa Ministrstvo za gospodarstvo spodbuja turizem kot pomembno gospodarsko panogo in v tem kontekstu tudi obiskovanje gora, da ne omenjam, da naše koč obiskujejo razni inšpektorji, ki planinske koč obravnavajo enako kot gostinske in hotelske objekte v dolini.

Če zaključim, planinska društva bi si želela PZS, ki bi bila kot močna organizacija enakovreden sogovornik državnim organom in zagotavljala določene ugodnosti za upravljalce planinskih koč in planinskih poti ter planinsko vzgojo dodala tudi v kurikulum vrtcev in šol. Seveda pa bi morala v ta namen planinska društva del svojih pristojnosti prenesti na PZS in jo tako pooblastiti za nastopanje nasproti državnim institucijam.

GORA OLJKA (733 M), SOBOTA, 18. 3. 2023

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** osebni avtomobili ali kombi
- Izhodišče:** Šmartno ob Paki
- Zahtevnost:** tehnično lahka tura
- Čas hoje:** 3–4 ure
- Višinska razlika:** 420 m
- Oprema:** dobri planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti vetru, hladu in morebitnim padavinam, malica
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za leto 2023
- Rok prijav:** do 16. 3. 2023 društvena pisarna ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786

Kratek opis:

Gora Oljka ali kot so jo včasih imenovali Križna gora je le 733 m visok kraški osamelec, ki se dviguje nad Šmartnim ob Paki ali nad Polzelo. Kot tak predstavlja vrh lepo razgledno točko, s katere je moč videti Posavsko hribovje, Paški Kozjak del Kamniško-Savinjskih Alp ter Karavank. Ob lepem in jasnem vremenu se baje vidi kar 62 sakralnih objektov, torej cerkva, cerkvic in kapel. Gora Oljka se prvič omenja že leta 1248, kasneje je stal na vrhu velik križ in v 18. stoletju kapela sv. Jošta in sv. Neže. Impozantna dvostolpna cerkev je bila zgrajena leta 1757. Le nekaj metrov pod vrhom se nahaja planinski dom.

Na Goro Oljko se bomo podali iz Šmartnega ob Paki. Hodili bomo po udobni gozdni poti in v uri in pol ali tudi malo več dosegli vrh. Po ogledu zanimivosti in postanku v koči se bomo po isti poti vračali v dolino.

ČEMŠENIŠKA PLANINA, 25. 3. 2023

TOMO RUSIMOVICH

Iz Ljubljane se bomo odpeljali na Trojane, kjer bo izhodišče našega pohoda. Po jutranji kavici in krofu bomo krenili na pot (dobiti moramo šoferja, ki bo kombi peljal na Prvine), če pa ne bo volje ali vremena, se bomo do Prvin zapeljali s kombijem. Ne preveč strma pot nas bo od Prvin peljala naprej po bukovem gozdu, poraslem s čudovito zeleno preprogo čemaža, ki ga je tu zares v izobilju. Upam, da bodo čemažu delale družbo tudi kron'ce, ki jih je tod navadno tudi veliko. Ko bomo prispeli na greben Čemšeniške planine, se nam bo na jugu odprl pogled na Zasavsko dolino, ki jo zaključuje pogorje z zasavskim Triglavom – Kumom, ki s svojim oddajnikom in cerkvijo izstopa sredi Zasavskih hribov. Hoja po grebenu je relativno kratka in kmalu prispemo do kočice na Čemšeniški planini, ki leži na južni strani planine v zavetju mogočnega bukovega gozda. Če bo sonce, se bomo dobro uro martinčkali pred kočico in uživali v njenem gostoljubju. Pa tudi dobra domača malica iz nahrbtnikov ali kakšna zagorska specialiteta iz kočice se bo prilegla.

V nadaljevanju našega pohoda se bomo spustili nazaj po grebenu in pri odcepu za Čemšenik zavili v dolino proti Zagorju. Spust do spodnje postaje tovarne žičnice, kjer nas bo čakal kombi, bo hitro minil, in zapeljali se bomo do lovskega doma Klančiče v Zavinah, kjer bo postanek in zopet možnost za dobro jedačo in pijačo.

Običajno se na koncu izleta ustavimo še na pokopališču v Zagorju, kjer na grobu našega pokojnega zaslužnega člana Francija Lapuha – Pufija prižgemo svečko in mu grob okrasimo z nabranim cvetjem; vsakič se ustavimo tudi ob grobu našega pokojnega predsednika Janeza Drnovška, ki počiva na istem pokopališču.

Koča na Čemšeniški planini

NANOS (1240 M), SOBOTA, 8. 4. 2023

FRANC BERGANT – BERGI

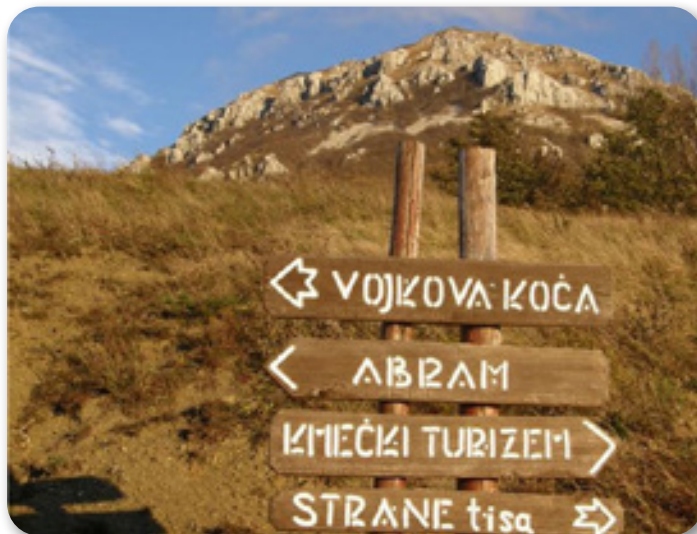
- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160
- Prevoz:** kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Razdrto
- Zahtevnost:** delno zahtevna označena pot
- Čas hoje:** 4 ure
- Višinska razlika:** 665 m
- Oprema:** planinska oprema, primerna z poletje, palice, nekaj proti vetru in dežju
- Prijave:** društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Kratek opis:

S parkirišča gremo po asfaltirani cesti, ki preko mostu preči avtocesto in nas na drugi strani pripelje do manjšega križišča pri planinskih smerokazih. Tu nadaljujemo levo po makadamski cesti do mesta, kjer

se desno navzgor odcepi peš pot na Nanos. Pot se sprva vzpne po travnatem pobočju, nato pa gre v gozd, kjer nas po nekaj minutah pripelje na razpotje poti.

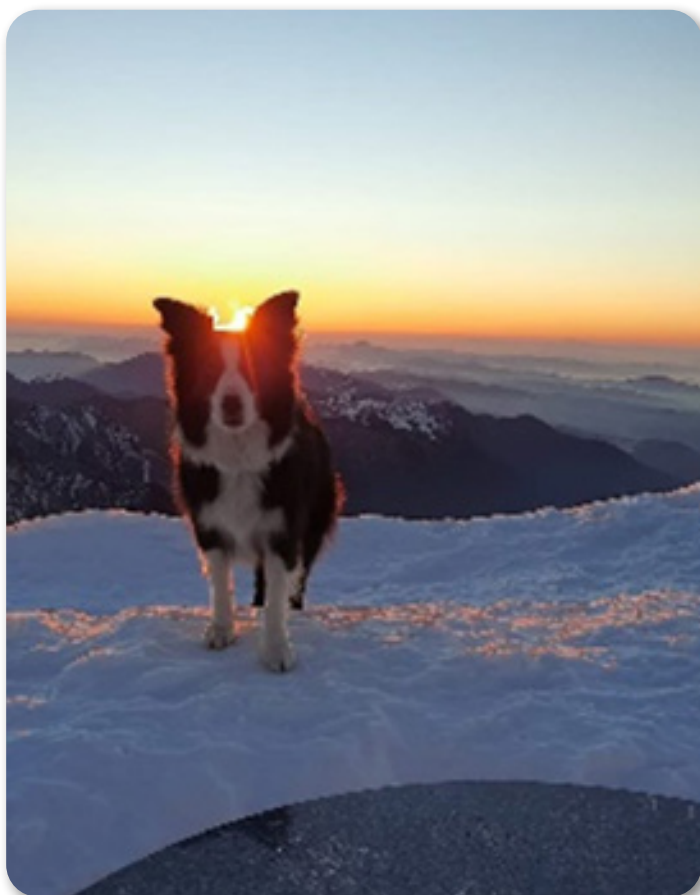
Nadaljujemo desno v smeri strme poti (naravnost položna pot). Pot se nato še nekaj časa zmerno vzpenja, preči melišče in se nato strmo vzpne. Naprej nas pot pripelje do prve jeklenice, s pomočjo katere prečimo kratko, rahlo izpostavljeno polico. Pot se nato vzpenja po strmem, a rahlo poraščenem pobočju. Naprej pridemo do za slovenske gore nenavadne verige, ki služi kot jeklenica. S pomočjo verige se vzpnemo po razčlenjenem skalovju do lepega razglednega mesta. Pot tu zavije nekoliko levo in se naprej vzpenja po neporaščenem pobočju. Na bolj strmih delih so nam v pomoč varovala, ki pa niso nujno potrebna. Večja previdnost je potrebna, če so tla mokra ali poledenela. Strmina nato popusti in pot nas pripelje na razpotje, kjer imamo za nadaljevanje dve možnosti. Pot naravnost gre do kočice čez vrh, desna pa ga obide. Obe poti se malo pred kočico združita in sta približno enako dolgi (15 minut).

GRINTOVEC (2558 M), 15. 4. 2023

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160
- Prevoz:** kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Planinski dom v Kamniški Bistrici (601m)
- Zahtevnost:** zahtevna označena pot
- Čas hoje:** 8–9 ur, odvisno od razmer, celodnevna tura
- Oprema:** standardna gorniška oprema za zimske razmere

Sončni vzhod na Grintovcu

Kratek opis:

Pot nas vodi od Planinskega doma v Kamniški Bistrici po kolovozu mimo Žagane peči do spodnje postaje tovarne žičnice, ki pelje na Kokršsko sedlo. Od tu dalje nas pot vodi po označeni poti do Kokrškega sedla. Usmerimo se na pot, ki vodi na Grintovec po običajni poti čez Streho. Nekoliko več previdnosti bo potrebno, ko bomo prečili Spodnje jame, kjer prečimo precej strmo pobočje, pa tudi v nadaljevanju moramo previdno hoditi, razmeram primerno.

Vračamo se po isti poti.

HLEVIŠKA PLANINA, SOBOTA, 22. 4. 2023

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Zborno mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: osebni avtomobili ali kombi

Izhodišče: cesta Idrija–Vojsko pri naselju Čekovnik

Zahtevnost: tehnično lahka tura

Čas hoje: 3–4 ure

Višinska razlika: 305 m

Oprema: dobri planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti

vetru, hladu in morebitnim padavinam, malica

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za leto 2023

Rok prijav: do 20. 4. 2023 v društveni pisarni ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786

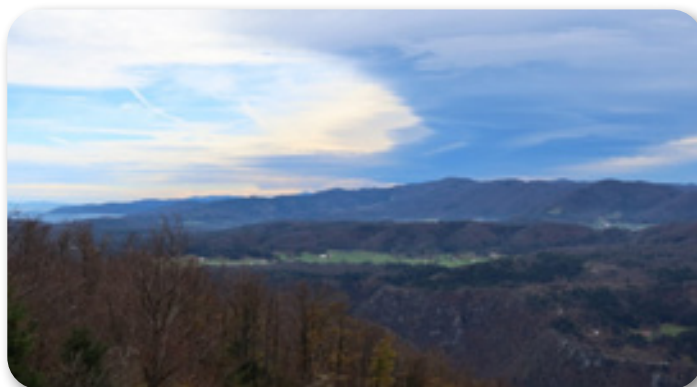
Kratek opis:

Hleviška planina (908 m) je rahlo poraščen, a vseeno razgleden vrh. Z vrha, ki je hišna gora Idrije, je lep razgled proti Golakom, Javorniku nad Črnim vrhom, Kamniškim Alpam, Karavankam in skozi drevje tudi proti Julijcem. Koča na Hleviški planini (818 m) se nahaja malo pod vrhom Hleviške planine. Od koče, ki je točka Slovenske planinske poti, se nam odpre lep razgled le proti jugovzhodu, na ostale strani ga ovira gozd. Ob koncih tedna imajo zanimivo kulinarčno ponudbo.

Parkirali bomo pri odcepu za kočo na Hleviški planini in šli še nekaj 100 m po cesti na prelaz. Tu bomo cesto zapustili in se po strmi stezici vzpeli na greben, nato pa po bolj položni do koče. Sledil bo še 20-minutni vzpon na vrh. Po isti poti se bomo vrnili do koče in po daljšem postanku krenili po gozdni cesti na izhodišče.

Vzpon proti vrhu Hleviške planine

Pogled proti Golakom

GLINŠČICA, 2. 5. 2023

STANISLAV KRAGELJ

- Zborni mesto:** ob 6.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Prevoz:** kombi in osebni avtomobili
- Izhodišče:** Jezero – San Lorenzo (375m)
- Cilj:** Botač (319m) – Draški Kras (442 m)
- Zahtevnost:** Lahka krožna pot
- Čas hoje:** 4–5 h
- Pripor. oprema:** pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za tekoče leto 2023
- Prijave:** do četrтка, 20. 4. 2023. Prijave sprejema društvena pisarna, telefon 01/582 27 51 ali Ana Božnar na mail: anaboznar111@gmail.com ali tel.: 031 699 786

Kratek opis:

S parkirišča gremo na razgledno točko pod vasjo Jezero. Nadaljujemo po gozdni poti do opuščene železniške trase in jo prečkamo, da pridemo do spodnjega razgledišča Zabrežec. Pod nami sta reka Glinščica (12 km) in naselje Gornji konec (Bagnoli), kjer bomo imeli krajši postanek v gostišču Premuda. Nadaljujemo ob starem vodovodu za Trst do cerkve Marije na Pečah. Od cerkve je možen vzpon do

spomenika Emilia Comicija. Po poti navzdol pa pridemo do slapu Supet in naprej v Botač. Tu pridemo do meje med Slovenijo in Italijo. Od kraja Botač se bomo povzpeli na Draško planoto z vrhom Mala Stena – Griža. Po Draškem Krasu se ob prekrasnih razgledih vrnemo do izhodišča Jezero.

TURSKA GORA (2251 M), 13. 5. 2023

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 6.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Prevoz:** kombi in osebni avtomobili
- Izhodišče:** V Koncu (900 m)
- Zahtevnost:** delno zahtevna neoznačena pot
- Čas hoje:** 8–9 ur
- Oprema:** standardna gorniška oprema glede na trenutne razmere
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za leto 2023

Kratek opis:

Naše izhodišče je parkirišče pri tovorni žičnici za Kokrško sedlo. Od tu se usmerimo naravnost in kmalu prispemo do velikega balvana, nadaljujemo po stezi naprej, ki se prične kmalu strmo dvigati. Na desni strani se nam kažejo ostenja Brane, mi se držimo leve strani in se ves čas strmo dvigamo. Čez nekaj časa zavijemo še bolj v levo in kaj kmalu prispemo do Bivaka pod Skuto (2070 m). Od tu dalje nadaljujemo pot po grebenu in kmalu pridemo na Male pode, nato se držimo bolj desno in se usmerimo proti Turskemu žlebu (2114 m), pot nadaljujemo proti našemu cilju – Turski gori (2251 m).

Vračamo se po isti poti.

SREČANJE S POBRATENIM DRUŠTVOM SPD TRST, NEDELJA, 14. 5. 2023

UPRAVNI ODBOR PD LPP, ZANJ TOMO RUSIMOVIČ

Zborno mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Prevoz: avtobus ali kombi

Izhodišče: vas Krnica pri Zgornjih Gorjah

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: okoli 2 uri

Višinska razlika: 170 m

Oprema: dobri planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti vetru, hladu in morebitnim padavinam, malica

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2023

Rok prijav: do 11. 5. 2023, društvena pisarna ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786

Kratek opis:

Letos prijateljsko srečanje članov obeh pobratenih društev organiziramo mi. Kot je že v navadi, smo si tudi tokrat izbrali zanimivo naravno znamenitost, ki je mnogi še niso videli, in zaključek v gostišču, kjer si bomo potolažili želodčke in izmenjali vtise.

Letos bomo obiskali Pokljuško sotesko, 1,5 km dolgo sotesko ob vzhodnem vznožju alpske planote Pokljuka nad dolino reke Radovne v TNP. Soteska je suha, v spodnjem delu pa se pojavi potok Ribščica (pritok Radovne), ki je ob zadnji ledeni dobi odvajal vodo s Pokljuškega ledenika in izklesal apnenčaste kamnine do 50 m globoko. V osrednjem delu soteske so številni fosilni ostanki, naravni mostovi, na najožjem, neprehodnem delu, pa so že leta 1930 speljali 800 m turistične poti (lesene mostove v partizanskem prehodu, imenovane Galerije kraljeviča Andreja). Med znamenitostmi soteske sodita tudi Pokljuška luknja (skalna votlina z dvema vhodom in tremi naravnimi okni, v kateri naj bi se med svojim begom v Nemčijo skrival Primož Trubar; skozi luknjo vodi pot naprej na Staro Pokljuko) ter Stranska soteska, ki jo ob deževnih obdobjih napolnjuje 22-metrski slap.

Če bo lepo vreme in volja, se bomo iz soteske peš podali na Zatrnik v gostišče Pri jagru, kjer bo potekal družabni del srečanja, lahko pa se vrnemo tudi na izhodišče in se na Zatrnik odpeljemo z avtobusom.

Prepričan sem, da bo program srečanja zanimiv, prijeten in vesel, kot so vsa letna srečanja pobratenih društev. Če boste svojo dobro voljo prinesli na srečanje v čim večjem številu, bo pa še lepše.

Zemljevid Pokljuške soteske

Okno

Galerije kraljeviča Andreja

Gostišče Pr' Jagru na Zatrniku

CELJSKA KOČA (652 M), SOBOTA, 27. 5. 2023

FRANC BERGANT – BERGI

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Zagrad
- Hoje** 2 uri
- Zahtevnost:** lahka označena pot
- Višinska razlika:** 570 m
- Oprema:** za poletje, palice, nekaj proti vetru in dežju
- Prijave:** društvena pisarna v času uradnih ur na tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Opis poti:

S parkirišča gremo do križišča, levo za Zagrad/podvoz in gremo naravnost po asfaltni cesti v smeri za Tremerje – smerna tabla. Po nekaj sto metrih zavijemo levo in se takoj vzpemo pod železniškim podvozom ob strugi potoka skozi Pečovnik. Nekje do višine 300 metrov hodimo po asfaltu, v nadaljevanju zavijemo desno na gozdno pot – bodimo pozorni na napis na drevesu – proti vrhu Vipote. Kmalu pridemo do enega najvišjih dreves v Sloveniji, okoli 50 metrov visoke duglazije. V nadaljevanju sledimo poti višje in ob dveh označenih razpotjih zavijemo desno in dosežemo vrh Vipote.

Z vrha Vipote sestopimo nazaj do drugega razpotja in nadaljujemo v smeri Tolstega vrha (napis na deblu drevesa). Kmalu dosežemo domačijo Ivankovič na idilični jasi pod Vipoto in med domačijo in gospodarskim

poslopjem v nekaj deset metrih dosežemo razpotje. Z leve se priključi pot pod Vipoto iz Zagrada in nekoliko naprej z desne pot iz naselja Tremerje. Nadaljujemo navzgor v smeri smerne table Celjska koča 1 ura.

Sledimo razgibani poti skozi gozd, ki gre tudi nekoliko gor in dol. Nekaj deset metrov poti je tudi po asfaltni podlagi in nato ponovno po gozdni planinski poti. Kmalu dosežemo kapelico in v nadaljevanju sledi vzpon proti Celjski koči. Višje se pot nekoliko položi, preide v gozdno cesto, kjer se desno odcepi pot na Tolsti vrh »po vrheh«. Nadaljujemo naravnost, nekoliko navzdol in ob manjši gozdarski zapornici dosežemo asfaltno cesto in v blagem vzponu dosežemo cilj – Celjsko kočo, sodoben objekt nad Celjem.

Dolžina poti z izhodišča Zagrad je okoli 5 kilometrov, 570 pozitivnih višinskih metrov in 150 negativnih višinskih metrov.

LOVRENŠKA JEZERA (1529 M), SOBOTA 3. 6. 2023

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 6,30 uri pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160, Ljubljana
- Prevoz:** poseben avtobus - brezplačen
- Izhodišče:** TC Rogla
- Zahtevnost:** tehnično lahka pot
- Čas hoje:** 5 - 6 ur
- Višinska razlika:** približno 270 m
- Oprema:** planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti hladu, vetru in morebitnim padavinam, malica
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za leto 2023
- Rok prijav:** do 1. 6. 2023, društvena pisarna ali Ana Božnar, 031 699 786

Kratek opis:

Odpeljali se bomo proti Štajerski, na Pohorje do turističnega centra Rogla. Od tu se bomo podali na pot do Lovrenških jezer. Vračali se bomo delno po isti poti, delno do drugi. Spustili se bomo do kočice na Pesku, ki slovi po gobovi juhi z ajdovimi žganci. Od tu se bomo vzpeli še na razgledni stolp na Rogli in se vrnili na izhodišče.

Lovrenška jezera (1510 m - 1520 m) se nahajajo na visokem barju sredi Pohorja med Roglo in Ribniškim Pohorjem. Lovrenška jezera so ena najbolj slikovitih pohodniških točk z edinstveno naravo. Pohodniška

pot kljub enostavnosti bogato nagradi. Lovrenška jezera so zaradi nepropustnih tonalitskih tal nastala v skledastih kotanjah. Jezerc je 22, včasih tudi manj, odvisno od obsega stoječe vode, ki se obnavlja le s padavinami. Globoka so do 120 cm. Jezera se nahajajo v gozdnatem rezervatu, ki sega od Mulejevega vrha do Jezerskega vrha. V širši okolici raste na šotnih tleh nizek, pretežno smrekov in borov gozd, porasel z lišajem. Okrog jezer raste nizko barsko borovje. Tu najdemo tudi nekatere redke rastline: razne šaše, rjasti sleč, mahovnico, divjo rožmarinko in mesojedo dolgolistnato rosiko. Na južni strani stoji razgledni stolp, do prvih treh jezer pa je urejena pot po mostnicah. Tako so zaščitili barje pred uničevanjem, saj je pohodnikov veliko in vsako leto več.

Ker je to izlet z naravovarstveno vsebino, si bomo poleg rastlinja ogledali tudi način varovanja narave pred množičnim pohodništvom.

V Ljubljano se bomo vrnili v poznih popoldanskih urah.

Ta naravovarstveni izlet je v okviru Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane in ga vodita Marinka Koželj Stepic, vodnica PZS, in Nevenka Rajhman, vodja Odbora pri MDO. Stroške posebnega avtobusnega prevoza bo pokril MDO PD Ljubljana.

PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, (SREDA-NEDELJA) 21.-25. 6. 2023 TOMO RUSIMOVČ

Pred leti smo obudili pohod, ki ga je prvi organiziral naš pokojni vodnik Janez Lenaršič. Lani je pohod odpadel, ker je naš glavni poznavalec terena Mirko Božnar hudo zbolel, pa tudi energetska sanacija kočice me je precej zaposlovala, tako da sem se odločil pohod odpovedati. Če bo vse po sreči, se bomo letos že četrtič podali na pohod od Ljubljane do naše kočice

na Planini pri Jezeru. Traso pohoda sta pred leti na novo začrtala Mirko in Iva Božnar in navadno vse »štima«: dvakrat večerja s prenočiščem na svežem senu, nato prenočevanje v relativno novi depandansi na Soriški plani in na koncu na naši koči. Upam, da bo Iva pomagala voditi pohod, da bo tudi letos vse štimalo!

Vsak pohodnik ima v nahrbtniku vse, kar potrebuje čez dan (oblačila hrano in pijačo), ostalo opremo pa ima v potovalki, ki jo od lokacije do lokacije prevažamo z društvenim kombijem.

Prvi dan se pohod začne v Podutiku, na zadnji avtobusni postaji proge 5, od tu pa poteka preko Toškega Čela, Katarine, Tošča do Črnega vrha, kjer bomo na kmečkem turizmu »Pri Sovov« večerjali in prespali na senu (hoje bo okoli 7–8 ur). Ker je gospodar kmečkega turizma lani umrl, se bomo morali dogovoriti z mladim prevzemnikom, ali pa najti drugo možnost prenočevanja na Črnem vrhu.

Smerokazi na poti

Drugi dan se spustimo v Poljane, nato gremo po tematski poti Tavčarjeve povesti Cvetje v jeseni, ki se vije iz Poljan do Volče, se vzpne proti vasi Malenski vrh, nato čez vas Gorenja ravan do Dolenje Žetine, od tu pa še do Gorenje Žetine, kjer bomo prenočili (na senu, seveda) na gostoljubni kmetiji »Pr' Andrejon«, kjer nam bo gospodinja pripravila okusno večerjo, domači fantje pa znajo tudi lepo zaigrati na harmoniko. Drugi dan je 8–9 ur hoje.

Na fb strani »Kmetija odprtih vrat Andrejon« imajo napisano:

Sreča ni v glavi in ne v daljavi,

ne pod palcem skrit zaklad.

Sreča je, ko se delo dobro opravi.

In ko imaš nekoga rad. (T. Pavček)

Družina Andrejonovih

Tretji dan nadaljujemo po tematski poti z Gorenje Žetine na prelaz Črni kal, kjer zapustimo tematsko pot Cvetje v jeseni in se spustimo do Zalega Loga (možnost nakupa hrane in pijače v trgovini), od tu pa se povzpne na prelaz Povden in gremo naprej do vasi Zgornje Danje ter proti Soriški planini. Na Soriški planini bomo večerjali in prespali v Gostišču Brunarica (po treh dneh tuširanje!). Tretji dan je 8–9 ur hoje.

Gostišče Brunarica na Soriški planini

Četrty dan se s Soriške planine spustimo v Bohinjsko Bistrico in nadaljujemo za Rudnico čez Senožeta do Stare Fužine. Po krajšem postanku v gostišču Parlament se bomo preko Vogarja podali na našo Planino pri Jezeru, kjer nas bo čakala večerja s prenočiščem. Četrty dan je 8–9 ur hoje.

Peti dan dopoldan bo prosto za izlete v okolico, po kosilu pa povratek v Ljubljano.

Pohoda se lahko udeležijo samo člani našega planinskega društva s plačano članarino za tekoče

leto; predvidevamo, da bo društvo delno sponzoriralo pohod. Zaželeno je od 10 do maksimalno 15 udeležencev. Izlet bosta predvidoma vodila Tomo in Iva, za prevoz dodatne prtljage pa bomo morali najti šoferja, ki nas bo spremljal na poti in na naših postankih. Udeleženci morajo imeti potrebno kondicijo za pohod, da ne bodo problematični za skupino, in dobro uhojene planinske čevlje. K obvezni opremi sodijo tudi spalna vreča (dvakrat spimo na senu), rezervni čevlji in zaščita za sonce in dež. Hrana in pijača (za v nahrbtnik) se bosta lahko dokupili v Poljanah in v Zalem Logu. Predvidevamo tudi spominske majice in kakšno boniteto na naši koči. Morebitne dodatne podrobnosti iz programa in cena bodo objavljene na spletni strani društva najmanj 14 dni pred odhodom.

Skupina pohodnikov na cilju (leta 2020)

RAZOR (2601 M), 1. 7. 2023

JANEZ MEDVED

Zborni mesto: ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Izhodišče: Vrata (1015 m)

Čas hoje: 9 ur, celodnevna tura

Oprema: standardna gorniška oprema

Zahtevnost: en del zelo zahtevna, sicer zahtevna označena pot

Kratek opis poti:

Od parkirišča se usmerimo na označeno pot čez Sovatno in se držimo poti, ki vodi na Pogačnikov dom na Kriških podih (2050 m). V koči se malo okrepčamo in spočijemo in nadaljujemo pot za Razor. Ko prispemo na sedlo Planja (2349 m), si nadenemo varovalni pas in samovarovalni komplet in seveda – tudi čelado. Od tu dalje nas čaka bolj zahtevna pot vse do vrha.

Vračamo se po isti poti.

BREGARJEV POHOD, SOBOTA, 8. 7. 2023

FRANC BERGANT

Zborni mesto: Zborni mesto: ob 6.30 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Prevoz: kombi, osebna vozila

Izhodišče: Planina Blato

Čas hoje: 6 ur

Zahtevnost: lahka pot

Višinska razlika: 540 m

Oprema: primerna za poletje, palice, nekaj proti dežju

Rok prijav: prijave do 6. 7. 2023, društvena pisarna v času uradnih ur na tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Planina Viševnik

Kratek opis:

Bregarjevo zavetišče na planini Viševnik (1620 m) leži na travnatem prevalu med Pršivcem (1761 m) in Grivo (1757 m). Zaradi izredne slikovitosti in lepih razgledov sodi Viševnik med najlepše planine. Nekdanji pastirski stanovi so v najemu, vendar tega skoraj ne opazimo, saj je planina v veliki meri ohranila nekdanji videz. Ker je v okolici vse polno jam in škrapelj (visokogorski kras), je dobro hoditi le po nadelanih poteh. Bolj znani sta Majška jama in Brezno pri Gamsovi glavici. Na sami planini je tudi visokogorsko močvirje.

S Planine Blato se vzpnemo do Planine v Lazu, nadaljujejo pot na planino Dedno polje in nato pri Bregarjevemu zavetišču na planini Viševnik obudimo spomin na preminulega prvega slovenskega alpinista Draga Bregarja, ki je leta 1977 za vedno ostal v pakistanskem delu Himalaje.

KRN (2244 M), 15.–16. 7. 2023

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
- Prevoz:** kombi
- Izhodišče:** Savica (653 m)
- Zahtevnost:** zahtevna označena pot
- Čas hoje:** dva dni – prvi dan 9 ur, drugi dan 8 ur
- Oprema:** dobra standardna gorniška oprema

Krn

Kratek opis:

Od parkirišča pri Domu pri Savici (653 m) gremo po poti na Komno (1520 m). Nadaljujemo pot proti Bogatinskemu sedlu vse do starih italijanskih kasarn. Tu zavijemo levo mimo ruševin kasarn in nadaljujemo proti Prehodcam (1639 m). Tu se usmerimo na pot, ki vodi na Krn čez Peske. Kmalu pridemo do spomenika padlim v I. svetovni vojni. Od spomenika dalje nadaljujemo pot proti Batognici (2164 m), na katero se tudi povzpemo. Z Batognice se spustimo do Krniške Škrbine ((2038 m) in nato sledi vzpon na vrh Krna (2244 m). Spustimo se do Gomiškovega zavetišča in tam prespimo. Naslednje jutro nadaljujemo pot do škrbine in nadaljujemo proti Planinskemu domu pri Krnskih jezerih (1513 m). Malo se okrepčamo in oddahnemo in se odpravimo do Velike Babe (2013 m).

Od tam se spustimo nazaj na sedlo in po brezpotju nadaljujemo pot proti Lanževici (2003 m). Z Lanževice nekaj časa hodimo po stari Rapalski meji, nato se usmerimo proti Mrzli Komni (1599 m), nadaljujemo proti Koči pod Bogatinom in nadaljujemo pot v dolino, kjer se naša pot konča.

KAMNIŠKO SEDLO (1864 M), SOBOTA, 5. 8. 2023

FRANC BERGANT

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
- Prevoz:** kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Jermanca
- Zahtevnost:** lahka pot
- Čas hoje:** 6 ur
- Višinska razlika:** 964 m
- Oprema:** za poletje, palice in nekaj proti dežju
- Rok prijav:** društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Kratek opis:

Kamniška koča se nahaja le nekaj metrov pod Kamniškim sedlom, ki se nahaja med Brano in Planjavo. Koča, ki je odprta v razširjeni poletni sezoni, ima tudi zimsko sobo. Za lepši razgled se moramo povzpeti na tri minute oddaljeno sedlo, s katerega vidimo Logarsko dolino in v zatrepu le-te slap Rinka s svojim Orlovim gnezdom. Lep pa je tudi pogled na Mrzlo goro, Brano in Planjavo. Do koč, ki je del slovenske planinske poti, pripelje tovarna žičnica, ki pomaga pri prevozu hrane in drugih potrebnih predmetov za oskrbovanje koč.

PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, 18.–20. 8. 2023

IZLET UO PD LPP – VODNIKI DRUŠTVA

Lani smo zaradi slabega vremena planinarjenje po Fužinskih planinah odpovedali, zato bomo lanski program izvedli letos (upam).

- Zborni mesto:** v petek, 18. 8. 2023, ob 17.00 pred sedežem društva na Celovski cesti 160, Ljubljana; povratek v nedeljo, 20. 8. 2023, pozno popoldan;
- Prevoz:** avtobus ali društveni kombi in osebna vozila

- Zahtevnost:** prvi dan nezahtevna pot, drugi dan nezahtevno brezpotje, tretji dan nezahtevna pot
- Izhodišče:** Planina Blato
- Čas hoje:** prvi dan 1 ura, drugi dan 8–10 ur, tretji dan 4–6 ur
- Prehrana:** na izletih malica in pijača iz nahrbtnika, ostalo iz ponudbe naše koče
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za tekoče leto 2023
- Oprema:** pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter
- Rok za prijave:** društvena pisarna, Ana Božnar, tel.: 031 699 786, do četrтка, 17. 8. 2023

Kratek opis:

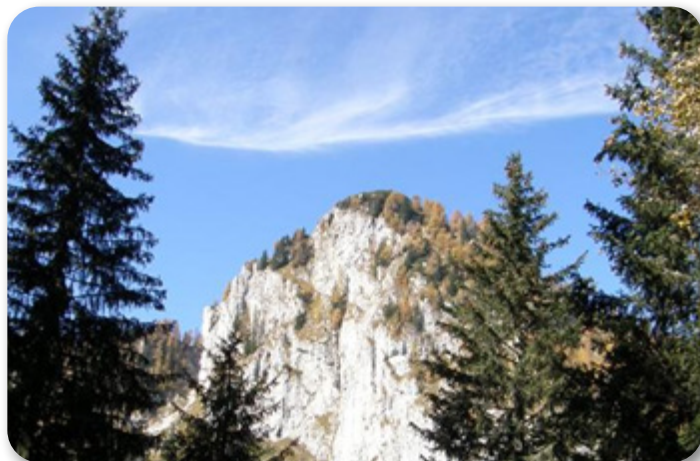
Zopet se bomo podali v zamaknjen in samotni svet Fužinskih planin, kot to področje imenuje Tine Mihelič. Koncept našega planinarjenja lahko imenujemo kar »dan Fužinskih planin« in bo letos v grobem enak kot lani, v podrobnostih pa malo drugačen. Ko smo pred leti opustili tradicionalne društvene pohode na Triglav, smo se odločili, da se odpovemo gneči okoli Triglava in uživamo v druženju in odkrivanju skritih, večinoma brezpotnih, čudovitih kotičkov Fužinskih planin. Dan Fužinskih planin je zastavljen tako, da je petek popoldan namenjen premiku iz Ljubljane do naše koče na Planini pri Jezeru, v soboto pa zgodaj zjutraj odidemo proti ciljem naših dveh izletov, ki sta običajno eden manj, drugi pa bolj zahteven. Proti večeru imamo vsi udeleženci druženje ob našem žaru, kjer priložnostni kuhar poskrbi za »roštiljado«, naš gospodar pa za pijačo. Nedelja je namenjena krajšim individualnim ali skupinskim izletom v okolico, popoldan pa povratku v dolino.

Zemljevid vrhov nad Planino Viševnik

Torej, kot po navadi, v petek pozno popoldan se bomo iz Ljubljane odpravili v Staro Fužino in od tam preko Planine Blato do naše gostoljubne koče. Drugi dan bosta organizirana dva izleta po brezpotjih Fužinskih planin, od katerih bo eden krajši, z malo nižjimi vrhovi, drugi pa malo daljši in bo imel za cilj višje vrhove. Prvi izlet bo imel za cilj vrhove zahodnega grebena ob poti od Planine Viševnik do Črnega jezera. Obiskali bomo vrhove Vrtec (1774 m), Stadorski Orlič (1740 m) in Rigeljc (1743 m).

Na pot se bomo odpravili v smeri Planine Dedno polje, kjer bomo zavili k lovski koči in se tam priključili poti, ki vodi od Planine Viševnik do Planine Ovčarija. Že pot od lovske koče nam bo dala slutiti, da vstopamo v skriti in tihi gorski svet skrivenčenih macesnov, redko poraščenih mrazišč in skalnih vrtač. Malo pred Planino Ovčarija bomo markirano pot zapustili in nadaljevali v nasprotni smeri po razgibanem terenu v smeri Vrtca, ki je zelo razgleden in le redko obiskan vrh nad Planino Viševnik. Na vrhu si bomo privoščili daljši počitek in malico.

Vrtec nad Planino Viševnik.

Razgledi z vrha so veličastni. V južni smeri so Stadorski Orlič (1782 m), še bolj južno pa nad prepadno steno kraljuje Rigeljc (1768 m) in naprej še Stador (1688 m). Če bodo volja, čas in vreme, bomo osvojili tudi te vrhove. Vrnemo se po poti prihoda. Mogoče vam bo zanimiv tudi podatek o znamenitosti pod steno Vrtca. Tam se nahaja zanimiva Ledena jama. Verjetno so jo pastirji okoliških planin in lovci poznali od nekdaj, saj je vsaj en vhod dobro viden z nasprotnega pobočja Dola pod Stadorjem. Tudi prvi dokumentiran obisk (11. 8. 1934) pred izbruhom druge svetovne se je zgodil pod vodstvom domačina Jakoba Žvana, ki je vhod v jamo pokazal biologu Egonu Pretnerju. V tistem času je bila dostopna le povsem v led vkovana vhodna dvorana. Kljub temu da je bila jama kar se da odljudna in biološko nezanimiva, se je Pretner vanjo po vojni vrnil

iz jamarskih vzgibov. Od tedaj dalje do leta 2008 je v povprečju doživela le en obisk na desetletje. Leta 2008 pa so jamarji Jamarskega kluba Železničar zaradi taljenja ledu odkrili prehod v notranje dele jame. Do danes so jamo raziskali do dolžine skoraj 2.345 m in globine 286 m.

Ledena jama pod Vrtcem

Na drugem izletu pa bomo osvojili vse tri Stoge Fužinskih planin: Krsteniški ali Mali Stog (1877 m), Jezerski Stog (2039 m) in Prevalski Stog (2079 m). Slovar slovenskega jezika za besedo stog pravi: stòg, stóga, m. 1) debel, močan in rogovilast kol, okrog katerega se žito, seno ali slama sklada. Na pot bomo krenili preko Planine v Lazu do Planine Krstenica in nato po grebenu osvajali Stoge enega za drugim. Krsteniški Stog je najmanjši in ga lahko obidemo po desni strani in se nanj vzpnemo od zadaj po delno poraščenem skalnem grebenu. Vendar se trud skoraj ne izplača in ga lahko tudi samo obidemo. Nato se usmerimo proti Jezerskemu Stogu, do vznožja je pot speljana skozi ruševje, nato pa sledi prečenje strmih trav ter preko krajšega skalnega skoka na greben, od koder se povzpnemo na vrh.

.Zemljevid Fužinskih Stogov

Jezerski Stog ima za alpiniste zanimivo vzhodno steno, za katero je opisanih osem alpinističnih smeri.

Smer Levi kamin IV-/III sta prvenstveno splezala Jože in Tine Mihelič, dve smeri (Marinkina smer III/III, Kaminska smer IV-/III) pa je prvenstveno splezal naš znanec in reševalec GRS Bohinj iz Stare Fužine, Pavel Odar s soplezalcem.

Prevalski Stog je na vzhodni strani zelo zahteven, zato po sestopu na Jezerski preval raje sledimo desno slabim ostankom steze čez melišča pod vzhodno steno. Pot nas pripelje na Mišeljski preval, s katerega se z lahkoto vzpnemo na vrh z zadnje strani Prevalskega Stoga. Z vrha se bomo spustili nazaj do Mišeljskega prevala in nadaljevali po markirani poti do Lazovškega prevala in preko Planine v Lazu do naše kočice na Planini pri Jezeru.

Po povratku obeh skupin si bomo spekli nekaj dobrot na plinskem žaru (darilu našega člana Franca Starca iz SPD Trst), nato pa bo ostanek sobotnega večera namenjen veselemu druženju, za katerega bo vsak prispeval malo dobre volje, naš gospodar pa bo poskrbel, da nihče ne bo žejen.

V nedeljo se bomo dopoldan lahko podali na lažji izlet (Pršivec, Vodični vrh, Botrova jama, ali pa celo na vrh Tresočih kolen?), nato pa po kosilu krenili proti domu.

Vse pa se lahko še spremeni – odvisno od vremena in volje udeležencev ter vodnikov. Prijavite se, ne bo vam žal, saj vas na izlet vabi UO PD LPP, ki bo tudi kaj prispeval!

Frančova plinska plošča nikoli ne razočara!

Vesela družba čaka na dobrote z roštilja.

DONIRAJTE DEL DOHODNINE SVOJEMU PLANINSKEMU DRUŠTVU LPP

Ni težko biti dobrodelen, nič vas ne stane. Obrazec za donacijo izpolnite le enkrat, vzeli vam bo le nekaj minut, pošljete ga na izpostavo Fursa in veljal bo do preklica ali spremembe. Na družabnih omrežjih je te dni vroča tema ugotovitev, da skoraj 60 % davkoplačevalcev pri nas ni izbralo možnosti, da bi 1 % dohodnine – to v absolutnem

znesku pomeni približno šest milijonov evrov – raje kot za (tekočo) državno porabo namenilo kakšni od dobrodelnih organizacij oziroma kakšnemu od (prostovoljnih) društev. Vam gre na živce, da vaš denar konča v rokah birokratov, ki ga ne porabijo vedno racionalno?

Nič lažjega, vsaj del svojega denarja lahko preusmerite na račun našega in vašega Planinskega društva LPP in s tem podprete našo planinsko dejavnost. Sledite tem korakom: Če ste registrirani v portal e-Davki, lahko to opravite kar na njihovi spletni strani. Vzelo vam bo le par minut. Izpolnjen obrazec, ki zahteva le vaše ime in priimek, naslov, vašo davčno številko, pristojni davčni urad in izbranega prejemnika Planinsko društvo LPP, davčna številka 80250505 ter odstotek od dohodnine, ki ga donirate – 1%.

Spletna stran e-davki

Lahko uporabite tudi obrazec, ki je priložen Gorskemu popotniku! In to morate storiti le enkrat, saj velja do preklica. Obrazec lahko sami po pošti pošljete na izpostavo Davčnega urada (Finančni urad Ljubljana, Davčna ulica 1, 1000 Ljubljana), ali pa izpolnjen obrazec posredujete naši tajnici Ani Božnar, ki bo to storila namesto vas. In to je vse!

Vsi izpolnjeni obrazci, ki bodo oddani do 31. 12. 2023, bodo upoštevani za donacije iz dohodnine leta 2023, ki bo izplačana v letu 2024.

HVALA, da podpirate svoje planinsko društvo!

POTEK ENERGETSKE SANACIJE NAŠE KOČE TOMO RUSIMVIČ

V drugi številki lanskega Gorskega popotnika smo obširno opisali vsebino in potek sanacije, ki se je v zadnjih dneh lanskega leta zaključila tako vsebinsko kot tudi finančno. Naši partnerji v Saver inženiringu so poskrbeli, da smo na Ministrstvo za gospodarstvo (MG) poslali drugi (zadnji) račun in tako v celoti počrpali odobrena nepovratna sredstva za energetske sanacije. Pri vložitvi drugega zahtevka za povračilo sredstev smo imeli kar nekaj »zapletov«, ki so se kasneje izkazali kot obvezen protokol pri koriščenju evropskih sredstev. Naj navedem le nekatere: ker smo imeli v sanaciji tudi prenovalni in dopolnilni naše sončne elektrarne, so na MG zahtevali, da pridobimo izjavo SODO (Sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo, d.o.o.), da naše solarne elektrarne ne moremo priključiti na omrežje. Poklical sem SODO in jih vprašal, če lahko izdajo tako mnenje; povedali so mi, naj napišem prošnjo in bodo odgovorili v mesecu dni, ker imajo veliko vlog. Rok za dopolnitev vloge za refundacijo pa je bil tri dni. Uporabil sem drugo možnost, ki jo dopušča razpis, da sem z osebno izjavo zagotovil, da našega solarnega sistema ni mogoče priklopiti v omrežje (če bi MG ugotovil, da je izjava lažna, bi morali vrniti tozadevna sredstva). Kasneje sem izvedel, da je tak protokol EU, in da mora MG v primeru porabe nepovratnih sredstev za solarno elektrarno imeti mnenje SODO, ki ga mora predložiti v primeru, če EU pride v kontrolo porabe odobrenih sredstev. Skratka, birokracija EU je zelo natančna in protokole za porabo kohezijskih sredstev je treba 100-odstotno upoštevati. Dati sem moral tudi izjavo, da nisem v sorodu z glavnim izvajalcem, in še nekaj izjav je bilo potrebnih, preden je uslužbenka MG našo vlogo za refundacijo zaključila in odobrila izplačilo sredstev.

Od predvidene energetske sanacije naše koče nam je ostalo le nekaj manjših del, ki jih bomo dokončali do začetka letošnje planinske sezone. V spalnem delu brunarice nismo položili laminata, ker je bilo v novembru že preveč mrzlo (estrih) in bi nam lahko naslednje leto laminat (zaradi raztezanja) na stikih privzdignilo. Ostalo pa so manjši detajli, ki jih bodo

obrniki opravili do začetka sezone.

V sklopu prenove koč letos načrtujemo še nekaj del, ki jih bomo financirali sami iz lastnih sredstev. Dokončali bomo prenovo brunarice (izdelava pohištva). Radi bi prenovili točilni pult in dokončno uredili tri dvoposteljne sobe, ki smo jih pridobili s pregraditvijo večje sobe. V jeseni, po končani sezoni, pa imamo v načrtu prenovo obeh gostinskih prostorov in prenovo sanitarij v pritličju. Torej nam tudi letos ne bo zmanjkalo dela in upam, da tudi lastnih sredstev ne. Po vseh teh posegih pa bo koč popolnoma prenovljena in tehnično posodobljena ter v ponos društvu in zadovoljstvo obiskovalcem.

Naša lepota v zimskem soncu (foto Klemen Potočnik)

PROJEKT VRH JULIJCEV TOMO RUSIMVIČ

Zadnjih nekaj let smo z zanimanjem spremljali projekt »Vrh Julijcev – Izboljšanje stanja vrst in habitatnih tipov v Triglavskem narodnem parku«.

Projekt je trajal od 1. 2. 2018 do 30. 11. 2022. Partnerji v projektu so bili: Zavod Republike Slovenija za varstvo narave (ZRSVN), Zavod za gozdove Slovenije (ZGS), Zavod za ribištvo Slovenije (ZZRS), Turizem Bohinj, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije (KGZS), Občina Tolmin, Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) in Planinska zveza Slovenije (PZS). Vrednost projekta je bila 3.689.249,87 €.

Projekt je bil namenjen izboljšanju stanja osmih kvalifikacijskih vrst (alpska možina, veliki pupek, hribski urh, divji petelin, gozdni jereb, belka, kotorna, triprsti detel) in štirih habitatnih tipov (vrstno bogata travišča s prevladujočim navadnim volkom (*Nardus stricta*) na silikatnih tleh, gorski ekstenzivno gojeni travniki, aktivna visoka barja, trde oligo-mezotrofne vode z bentoškimi združbami parožnic (*Chara* spp.) na območjih Natura 2000 v Triglavskem narodnem parku, stanje katerih je ocenjeno kot neugodno ali celo slabo brez pričakovanega izboljšanja v prihodnosti.

Vsebinski okvir projekta je zaradi boljše preglednosti in lažje izvedljivosti urejen v osem varstvenih ciljev, doseganje projektnih ciljev pa je zagotavljalo devet slovenskih projektnih partnerjev s področij ohranjanja narave, varstva kulturne dediščine, rabe prostora in naravnih virov, razvoja, nadzora, ozaveščanja, izobraževanja in promocije.

Širši javnosti je najbolj znana problematika čiščenja odpadnih voda, ki nastajajo pri obratovanju Koče pri Triglavskih jezerih. V ta namen je bilo izdelanih 16 strokovnih raziskav in študij.

Seveda so moje ocene laične, ker ne poznam vseh podrobnosti projekta in razporeditve finančnih sredstev, ki so bila na razpolago za projekt. Vendar na podlagi zgoraj opisane vsebine, da je poleg okoljevarstvenih ciljev projekta ohranjanja habitatov in zaščita ogroženih vrst tako velik pomen v projektu namenjen čistilni napravi Koče pri Triglavskih jezerih, ne morem mimo ugotovitve, da vsa ostala visokogorska planinska društva v TNP problematiko učinkovitega delovanja svojih čistilnih naprav rešujejo sama, in s tem prevzemajo tudi odgovornost, da izpustne vode iz čistilnih naprav nimajo negativnega vpliva na okolje. Zato izjema Planinskega društva Ljubljana Matica bode v oči, saj je zahtevno problematiko delovanja svoje čistilne naprave pri koči pri Triglavskih jezerih predala projektu Vrh Julijcev in čaka na rešitev, ki jo bo podala in izvedla stroka. Seveda je problematika te čistilne naprave mnogo težja in verjetno neprimerljiva z drugimi, saj je Dolina Triglavskih jezer nekaj posebnega in ena najlepših dolin v TNP. Geološka sestava tal pri Dvojnem jezeru v spodnjih plasteh tvori nepropustno skledo iz trdih kamenin in zato vse odplake iz čistilne naprave ostajajo na terenu Dvojnega jezera.

Ostaja pa še kar nekaj izzivov tudi za naprej. Eden vedno bolj perečih bo predvsem ustrezno odzivanje in prilagajanje organiziranosti planinstva vsem spremembam, ki se dogajajo v družbi, da se bo ohranjalo ravnoesje med uporabniki in upravljalci gorskega prostora. Poleg ozaveščenih planincev, ki so organizirani v planinskih društvih, se v hribih pojavlja vse več obiskovalcev gorskega sveta, ki niso člani planinskih društev in ne upoštevajo planinskega kodeksa, zato velikokrat nimajo ustreznega odnosa do narave, v kočah zahtevajo dolinske standarde jedi in bivanja, hodijo po poteh s pomočjo Googleovega zemljevida in ne vedo, da so v kratki majici in supergah izpostavljeni nevarnosti v primeru nenadne ohladitve, ki v visokogorju ni nobena redkost. Nobena posebnost ni, da iz njihovih nahrbtnikov donijo zvočniki, da jim na poti ni dolgčas, in še bi lahko našteval, kaj vse hodi in lazi po območju TNP-ja.

Odločiti se bo treba, ali bodo vedno več nalog sprejemali nadzorniki TNP in redarji v lokalnih skupnostih in se bodo s tem povečevale strokovne službe, ali pa nam bo uspelo najti nove pristope za motiviranje prostovoljcev naravovarstvenikov, ki se bodo ažurno odzivali na trenutne razmere. Tudi medijev in izobraževalnega sistema v smislu ozaveščanja ne smemo zanemariti, saj preko njih lahko vplivamo na ozaveščenost obiskovalcev TNP in drugih biserov narave v naši domovini.

Naj zaključim z mislijo, kako se je najbolje lotiti izzivov sprememb v naravnem okolju: analiziraj stanje, določi cilje in definiraj korake. Motiviraj sodelavce in loti se dela na polno (z vsem srcem). To velja tako za planinska društva kot tudi za naravovarstvene organizacije, lokalne skupnosti, medije, TNP, službe Ministrstva za okolje in prostor in ne nazadnje – tudi za Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje.

Logotip projekta Vrh Julijcev

Dvojno jezero s kočo v ozadju

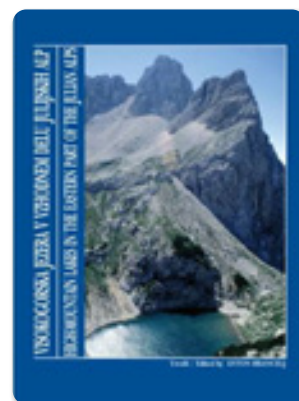
RAZISKAVE S PODROČJA VODA V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU

TOMO RUSIMVIČ

Z načelnico Odseka za varstvo narave Sonjo Modlic sva se 1. decembra udeležila posveta »Raziskave s področja voda v Triglavskem narodnem parku 2022«, ki je bil na sedežu TNP na Bledu. Strokovni posvet je bil namenjen seznanitvi strokovne javnosti z rezultati raziskav in z aktivnostmi, ki so potekale v zadnjih letih, hkrati pa so udeleženci v razpravi izmenjali mnenja ter dobili usmeritve za delo v prihodnje. Na posvet so bili vabljeni predstavniki pristojnih državnih in lokalnih organov, znanstveno-raziskovalnih organizacij ter strokovnega

sveta JZTNP. Ugledni strokovnjaki za vode so predstavili več sklopov predavanj, od katerih so bila za naju najbolj zanimiva tista, ki se dotikajo visokogorskih jezer in problematike njihovega ohranjanja.

V tretjem sklopu je bilo zanimivo predavanje prof. dr. Antona Brancelja (Nacionalni inštitut za biologijo), ki ga nekateri naši člani in oskrbniki poznajo po njegovih raziskavah v našem jezeru na Planini pri Jezeru. Pred ca. 10 leti je bilo na sredini jezera opaziti plovec, ki ga je nastvil dr. Brancelj in več let jemal vzorce vode iz različnih globin jezera. Raziskoval je tudi druga visokogorska jezera in izdal ugledno strokovno knjigo Visokogorska jezera v vzhodnem delu Julijskih Alp, v kateri so opisane tudi raziskave jezera na Planini pri Jezeru. Njegovo predavanje je zajemalo opis stanja petih jezer v Dolini Triglavskih jezer: Jezero v Ledvicah, Dvojno jezero, Črno jezero, Jezero na Planini pri Jezeru. V obdobju 2019–2022 so bile narejene analize ekološkega stanja teh petih jezer v Dolini Triglavskih jezer z vidika fizikalnih, kemijskih in bioloških parametrov. Analize so bile narejene v okviru projekta Vrh Julijcev, kjer so bila ocenjena stanja jezer pred izlovom rib ter spremljani rezultati izlova rib iz jezer in vpliv planinske koče ob Dvojnem jezeru. Najnovejši rezultati analiz v poznopoletnem/jesenskem obdobju ne odstopajo od dolgoletnega povprečja za posamezna jezera. Stanje v Dvojnem jezeru, Jezeru na Planini pri Jezeru ter v Črnem jezeru je še vedno označeno kot »slabo ekološko stanje«, »zelo slabo ekološko stanje« oziroma »ni ugodno ekološko stanje«. Izjema sta Jezero v Ledvicah in zajetje Močilec, katerih stanje je označeno kot »ugodno stanje«. Spomladanske analize vodnega stolpca v letu 2022 v Dvojnem jezeru niso pokazale bistvenih odstopanj od kemijskih parametrov v preteklih letih. V spomladanskem času so bile prisotne v Dvojnem jezeru nekatere vrste živali, ki prej v poletnem času niso bile zabeležene. Njihova prisotnost spomladi nakazuje, da je delna revitalizacija Dvojnega jezera še možna.

Knjiga o stanju visokogorskih jezer Vzhodnih Julijskih Alp

O izlovu dveh vrst rib iz Dvojnega jezera, rezultatih, težavah in izzivih po treh sezonah intenzivnega izlova je spregovoril Miha Ivanc (Zavod za ribištvo Slovenije). Zavod za ribištvo Slovenije kot partner v kohezijskem projektu Vrh Julijcev izvaja aktivni izlov dveh vrst rib iz Dvojnega jezera, in sicer letos že tretje leto. Trije poskusi izlova rib so bili izvedeni v devetdesetih letih, intenzivni in dolgotrajnejši izlov na Dvojnem jezeru pa poteka od leta 2019 do konca 2023 in je financiran iz evropskih sredstev. Lokacija je dostopna le peš ali s helikopterjem, zato delo, ki ga izvajajo sodelavci Zavoda za ribištvo Slovenije, terja veliko iznajdljivosti, previdnosti, prilagodljivosti in vsakodnevene optimizacije. Ves čas morajo upoštevati vreme in varnostne ukrepe, saj je delo lahko nevarno tudi zaradi dela na vodi in uporabe elektrike. Ribe lovijo od maja ali junija do decembra, ko jezero ni zamrznjeno. Največ napora vložijo v času drsti (pisanci junija, jezerske zlatovčice jeseni), saj so takrat ribe bolj aktivne in je več možnosti, da se ujamejo v mrežo ali zaidejo v pasti. Za izlov obeh vrst rib uporabljajo kogole (posebne pasti, ki ribo s pomočjo vodila vodijo v vršo), zabodne mreže (prozorne mreže dolžine 24 m in višine 1,5 m z različno velikostjo okenc), elektroagregat, za izlov mladice pa posebej prirejeno potezno mrežo. Na uspešnost izlova vpliva tudi pojav alg v poletnem času, saj se hitro oprimejo postavljenih mrež. Tako mreže ribam postanejo vidne in se ne ulovijo več. Posledično je poleti izlov manj intenziven, saj se veliko časa porabi za čiščenje mrež. Od leta 2020, ko so fizično pričeli z izlovom, so iz Dvojnega jezera do konca avgusta 2022 odstranili 17.011 jezerskih zlatovčic in 9.036 pisancev. Obiskovalce Dvojnega jezera pa opozarjajo, da bodo vse do zaledenitve decembra v jezero položene mreže. Opreme v vodi in na bregu se ni dovoljeno dotikati, predstavljati, poškodovati. Ob izlovu z elektriko območje še dodatno zavarujejo oziroma opozorijo morebitne bližnje obiskovalce.

Poznavalcem Dvojnega jezera je znano, da je bilo pred letom 2000 jezero bistro in se je videlo dno do dva metra globoko. Nikjer ni bilo nobenih alg ali kaj podobnega. Leta 2000 pa je »nekdo« (menda se ve, kdo) prinesel ribe in jih vložil v jezero, da bo bolj pestro in zanimivo

za ribiče in obiskovalce. Podobno se je zgodilo tudi na našem jezeru na Planini pri Jezeru, ko so okoli leta 1900 planšarji prinesli ribe (klen in koreselj) iz doline, da med pašno sezono ne bodo jedli samo polente in skute in si bodo lahko jedilnik popestrili tudi z ribami. Po pripovedovanju dr. Brancija se je s tem porušilo naravno ravnovesje med nitastimi algami in planktonskimi rakci, ki so se hranili z algami in jih sproti zatirali. Naravni sovražnik teh planktonskih rakcev so ribe, ki so jih vse pojedle in tako porušile naravno ravnovesje. Alge nimajo nobenega naravnega sovražnika več in se s podnebnimi spremembami (ogrevanje) še bolj razmnožujejo ter tvorijo zelene tepihe ob obali jezera. Ribe s svojim izločki, ki gnijejo in pri tem porabljajo kisik iz vode, skupaj z premajhnim dotokom povzročajo, da so nižje plasti jezera (pod 7 m) brez kisika, zato v globinah jezera ni življenja. V diskusiji po predavanjih so nekateri izrazili bojazen, da ne bi kak »pametnjakovič« zanesel ribe tudi v Jezero v Ledvicah in bi tako tudi to jezero spravil v »slabo ekološko stanje«.

Če vam angleščina ni tuja, si lahko na Youtubeu ogledate predavanje o problematiki človeškega odnosa, do rib v visokogorskih jezerih (biološka polucija) »Nicola Bressi: Kako spremeniti človekov pogled na odstranjevanje rib iz jezer?«

<https://www.youtube.com/watch?v=skOo6QfHuhw>

Naš bivši oskrbnik Ivo Voler je prostovoljce učil, kako se odstranjujejo tepihi alg.

Vrša za izlov rib v Dvojnem jezeru

POHOD NA LOVRENŠKA JEZERA

MAJDA PRIMEC, MENTORICA PLANINSKEGA KROŽKA NA OŠ OSKARJA KOVAČIČA

Po dveh letih negotovosti in omejenega druženja so nas to jesen učenci spet zasuli s prijavami na planinski krožek, ki ga že leta organiziramo na naši šoli.

Na prvi planinski pohod smo se odpravili na Štajersko. Iz Ljubljane smo se odpeljali z dvema avtobusoma. Kljub lepi vremenski napovedi nas je na Rogli pričakalo rahlo deževno vreme. Naši planinci od drugega do devetega razreda so bili že nestrpni in v vznemirljivem pričakovanju ...

Kadar ne gre vse po načrtih, se je potrebno hitro znajti in se prilagoditi razmeram. Planinska vodnika Rašo in Stane in učitelji spremljevalci smo staknili glave in naredili nov načrt. Odpeljali smo se naprej do koč na Pesku, kjer so nas – kljub velikemu številu – prijazno sprejeli. Po krajšem postanku v koči in malici je dež prenehal.

Pohod smo pričeli v nasprotno smer od načrtovanega. Spustili smo se do vznožja smučišča Mašin žaga in od tam krenili po značilnem pohorskem gozdu v smer Lovrenških jezer. Po uri hoje smo na nadmorski višini 1500 m prišli do močvirja, poraščenega s čudovitimi nizkimi borovci. Med njimi je narava ustvarila številna majhna jezera. Opazovali smo svoje odseve v vodi in se čudili čudovitim stvaritvam narave. Sprehajali smo se po lesenih brveh, ki so tako slikovito speljane mimo njih. Ko smo prispeli do razglednega stolpa in se povzpeli nanj, smo uživali v čudovitih razgledih zelenih borovcev, številnih jezerc in potk med njimi.

Naši mladi pohodniki se vedno zelo veselijo postankov in malice. Mmmm, koliko dobrot skrivajo skrbno pripravljene nahrbtniki. Po zasluženi malici ob vznožju stolpa smo se po krožni poti odpravili v smeri Rogle. Med hojo je bilo potrebno spretno prestopati vse korenine in koreninice pohorskih iglavcev ter se izogibati blatnim delom poti. A vse je lažje, ko starejši učenci pomagajo mlajšim, so njihov vzgled v spretnosti in vzdržljivosti. Prav lepo jih je opazovati, kako kramljajo med hojo, se družijo in spoznavajo, si delijo sladke dobrote, pripovedujejo o svojih dogodivščinah.

Nazaj do Rogle se je pot kar vlekla, zato smo bili veseli, ko smo prispeli iz gozda in zagledali širno planjavo travnikov. Za nami je bilo že kar nekaj tisoč korakov.

Planinski pohod se navadno konča s čajem v koči. To je pogosto najljubši del naših planincev, saj se lahko tudi najmlajši preizkusijo v samostojnosti. Zdaj so lahko v

praksi preizkusili, kako kupiti čokolado, kje je cenik, koliko denarja morajo pripraviti in koliko morajo dobiti nazaj. Koliko veselja in ponosa. Kako vznemirljivo je bilo to sladkanje.

In že je prišel čas za odhod. Utrujeni smo sedli na avtobus in se odpeljali proti Ljubljani. Nekateri so že kmalu omagali in od utrujenosti zaspali, drugi so veselo klepetali dalje. Kljub jutranjemu dežju se je vse lepo izteklo in zadovoljni smo prispeli v Ljubljano. Za nami je jesenski planinski pohod, mi pa že razmišljamo, kdaj in kam gremo naslednjič.

LOVRENŠKA JEZERA NA POHORJU, 15. 10. 2022

ALEKSANDRA (NANA) PARAŠ, 5. D RAZRED OŠ
OSKARJA KOVAČIČA

V planinskem krožku osnovne šole Oskarja Kovačiča učenci zelo radi obiskujemo naše hribe. Vsakega izleta v hribe se zelo veselimo in komaj čakamo, saj nas učiteljice vedno presenetijo z zanimivimi cilji, ki so za nas poučni, zabavni in sproščujočega duha. Izleti potekajo ob sobotah, da se naši starši od nas odpočijejo, mi otroci pa od staršev.

Prvi planinski izlet v tem šolskem letu je bil planiran na Vršič, vendar je bilo zaradi nedostopnosti avtobusa potrebno spremeniti naš cilj. Učiteljice planinskega krožka so si izbrale izlet na čudovita Lovrenška jezera na Pohorju.

Na sobotno jutro smo se z dvema avtobusoma LPP-ja odpeljali proti Pohorju. Zaradi trenutnega slabega vremena nas je avtobus peljal po malo daljši poti ter nas odložil pri gostilni, kjer so imeli zelo okusne bonbone. Pri gostilni smo pojedli pripravljen sendvič ter pot nadaljevali proti našemu zastavljenemu cilju. Pot proti Lovrenškim jezerom je bila prodnata in raznolika, okoli nas se je razprostiral mešani gozd, slišati je bilo veliko ptičjega petja, da si imel občutek, kot da si v raju. Pot je potekala skozi zanimive lesene mostnice. Na Lovrenških jezerih je postavljen lesen razgledni stolp, s katerega je mogoče videti čudovito neokrnjeno naravo. Večji del jezer okrašujejo različna ruševja in travniške rožice, ki so značilne za to področje, žal si nisem zapomnila, kako se imenujejo. Vsa jezera si žal nismo uspeli ogledati, saj smo bili omejeni s časom, učenci pa radi izkoristimo svoj čas tudi za prijetna igriva druženja ter s prepletanjem novih prijateljskih niti.

Poti med jezери povezujejo lesene mostnice, ki so bile za nas učence zelo zanimive. Pot do avtobusa je potekala po enaki poti. Učenci smo se nadihali ogromno svežega zraka, naše male možgančke pa smo zelo dobro sprostili. Izlet je bil zelo čudovit in bi ga z velikim veseljem tudi ponovila s svojimi starši in našo štirinožno kosmatinko.

Prihod z avtobusom v Ljubljano je bil v poznih popoldanskih urah.

Naslednjega izleta s planinskim krožkom se že srčno veselim, saj zelo rada hodim v hribe in si nabiram štampljke v mojo planinsko knjižico o osvojenih hribih.

PLANINSKI IZLET NA PLANINO NAD VRHNIKO

MENTORICA NINA TORKAR SOVINEK

V soboto, 26. 11. 2022, smo se planinci OŠ Miška Kranjca odpravili na izlet proti Vrhniku. Na pot smo se izpred šole odpeljali na glavno avtobusno postajo, od tam pa do Vrhniške oz. do postajališča Zaplana, ki je bilo tudi naše izhodišče. Po rimski poti smo se odpravili do Prezida, nadaljevali smo do Rapalske meje, kjer smo občudovali betonske bunkerje, srečali smo tudi železne kipe vojakov in se z njimi obvezno fotografirali. Po skoraj 4 urah hoje smo prispeli na cilj, na Planino nad Vrhniko, kjer smo se v koči pogreli in okrepčali, seveda pa smo se potem povzpeli tudi na stolp, kjer smo občudovali okoliške hribe. Nato smo se po gozdni poti preko Betajnove odpravili nazaj do avtobusne postaje in se v popoldanskih urah prijetno utrujeni vrnili nazaj v Ljubljano.

ŠOLSKI IZLET OB AJDOVSKEM ZIDU IN RUPNIKOV LINIJI

STANE KRAGELJ

Izstopili smo na postaji Zaplana, ki je pod Cesarskim vrhom in nad vasjo Strmca. Prečkali smo cesto in kmalu zavili v gozd na pot, ki nas je vodila ob rimskem zidu. Ogledali smo si delno obnovljeni rimski zid z obrambnim stolpom. Pot poteka ob zaraslem rimskem zidu in se počasi vzpenja proti vrhu Strmice. Hodili smo po kraškem svetu med skalami z žlebiči in škrapljami, ustavljali smo se ob lesenih skulpturah rimskega vojakov oboroženih s ščiti in sulicami. Na skali smo našli napis: „Veni, vidi, vici“. Pri zadnji postaji smo potežkali 25-kilogramske uteži in jih poskušali čim dlje držati. Tako težka je bila oprema rimskega vojaka. Zavili smo na cesto in šli skozi Prezid do gasilskega doma, kjer smo obnovili znanje o AED napravi in uporabi.

Po kolovozni poti smo se začeli vzpenjati proti

Rupnikovi liniji. Ob poti smo obirali šipek in brin. Prišli smo do bunkerja na Rupnikovi liniji. Otroške glave so takoj pokukale iz vsake odprtine in slišali so se veseli vzkliki. Imeli smo postanek za malico, mentorice pa so preskušale energetske točke. Na grebenski poti čez Marinčev grič nas je razveselilo sonce, pa spet plazeče meglice in spet sonce. Tudi kepali smo se, saj je ostalo nekaj snega od prvega sneženja. Mimo vrha Ulovke smo prispeli do Zavetišča na Planini nad Vrhniko. Otroci so seveda takoj šli na otroška zvirala, potem pa v kočjo na čaj in malico. Kdor je želel, se je povzpел tudi na stolp. Po daljšem postanku smo se spustili v dolino in šli čez Betajново do avtobusa na Vrhniki.

Na Ljubljanski avtobusni postaji so čakali starši otrok in ko so jih otroci zagledali, so jim skočili v objem.

PO ORLOVI POTI OB REŠKEM JEZERU

MARINKA KOŽELJ STEPIC

FOTO: FRANJO MERŠE

V soboto, 24. 9. 2022, se je na izlet po Orlovi poti podalo 42 udeležencev iz naslednjih planinskih društev: Pošta in Telekom, Mercator, Viharnik, RTV, Iskra Ljubljana, Obrtnik, LPP, Polž, Šmarna gora in Ljubljana-Matica. Izlet je bil v programu Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana. Da bi omogočili udeležbo večjemu številu pohodnikov, je MDO PD Ljubljane plačal prevoz s posebnim avtobusom.

Zahodno in južno od naselja Kočevska reka teče Reški potok, ki kasneje ponikne. Leta 1978 so ga pregradili in zavito dolino za betonskim jezem je zalila voda. Ribiči so v tako nastalo Reško jezero vložili več vrst rib, te pa so privabile ribojede ptice, med katerimi je tudi orel belorepec. Belorepec je dolg do 91 cm, tehta od 4 do 7 kg, razpon njegovih kril pa znaša 220 do 260 cm. V naravi živi do 35 let, v ujetništvu pa do 50 let. Največ se hrani z ribami, lovi pa tudi ptice in sesalce do velikosti lisice. Na dan potrebuje približno pol kg hrane. V Kočevski reki so gnezdo beloglavca prvič opazili v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Do leta 2000 je bil par orlov pri vzreji zaroda zelo uspešen, pozneje pa ne več. Zato so izboljšali razmere za uspešno gnezdenje. Zgornji del jezera so uredili kot ribji rezervat, omejili sečnjo, vzpostavili nadzor nad gnezdnom, obiskovalce pa preusmerili na 1300 m dolgo Orlovo pot ob spodnjem delu jezera. Za pot skrbi Zavod za gozdove Slovenije.

V prijetnem, delno oblačnem vremenu, smo krenili na pot v kraju Kočevska reka. Kot se za naravovarstvenike spodobi, smo se potiho podali na dobro označeno pot in uživali v tihoti obsežnih gozdov Goteniške gore. Na tem pohodu so ob skrbno postavljenih panojih izvedeli mnogo zanimivosti o belorepcu in njegovem življenjskem okolju. Ta pohod torej ni bil le poučen, bil je tudi malce skrivnosten, saj smo se gibali v območju, ki je bilo po drugi svetovni vojni zaprto za javnost. Ob povratku na Kočevsko reko smo se sprehodili po naselju, si ogledali razmeroma novo cerkev sv. Janeza Krstnika s čudovitimi vitraji ter se ustavili v manjšem bifeju, kjer smo bili hitro in poceni postreženi. Zadovoljni, ker je bil pohod res nezahteven, smo se popoldne vrnili v Ljubljano. Slišati je bilo želje po še podobnih akcijah.

Ta izlet sta pripravili Nevenka Rajhman, vodja Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, in Marinka Koželj Stepic, vodnica PZS in vodja Odbora

za informiranje in propagando pri MDO PD Ljubljana. Prva je obveščala društva in zbirala prijave, druga pa je opravila ogledno turo, rezervirala avtobus in izlet tudi vodila.

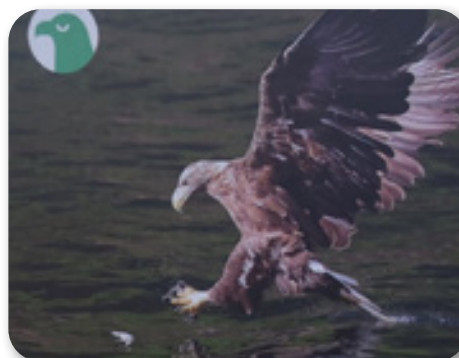
Zbrani udeleženci pohoda po Orlovi poti

Maketa jezera

Orlova glava je markacija poti

Orlov portret

Opazovalnica

Jezero ob hudi suši 30. 8. 2022

Jezero po obilnem deževju 24. 9. 2022

KOSTANJEVA NEDELJA S TRŽAČANI, 6. 11. 2022

ANJA NOVAK

“Še malo, še malo” smo vsi komaj čakali tradicionalno kostanjevo nedeljo. To je dan za smeh, druženje, slastno hrano ter obilo dobre volje.

Zbrana množica je bila že zjutraj zelo dobro razpoložena. Ja, kako pa ne bi bili, če pa smo šli obiskat naše prijatelje iz Trsta in okolice, naše pobrateno planinsko društvo, Slovensko planinsko društvo Trst. Tokrat so se nam prvič pridružili še trije mladi člani. So rekli, da jim dolgčas ni bilo.

Hitro v avtobus in gremo zanimivem dnevu naproti. Slovensko planinsko društvo Trst, ki je gostitelj, vedno pripravi zanimiv program. Velikokrat je to kombinacija kulturnega izobraževanja in obiska naravnih znamenitosti ter krajši pohod.

Naš prvi postanek je bila kmetija Vidal v prijetni in majhni vasici Bazovica v Italiji. Ogledali smo si sirarno in si za zajtrk privoščili okusno skuto, različne sire, salamo, domač kruh in olive. Zunaj nas je sprva kar precej prepihala burja, kasneje pa nas je vseeno spremljalo prijazno vreme.

S polnimi trebuščki smo se polni pričakovanj odpravili na pohod. S kmetije Vidal smo zavili v prvi gozd, prečkali smo cesto, nato pa prispeli do naše glavne poti. Ob poti smo si ogledali različne zanimivosti (kamnite suhe zidove, manjše pastirske hišice, kale, apnenico...). Večkrat smo prečkali slovensko italijansko mejo. Prehodili smo tudi del Resslerove pešpoti.

Sledila je kratka malica, kjer smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina, otroci, starejši, ki ne zmorejo preveč hoje v hrib, so se odpravili direktno proti vasi Gropada, kjer smo se potem ponovno dobili. Druga skupina pa se je odpravila naprej proti Golemu vrhu, manjšemu hribu, od koder sega razgled do Nanosa in Snežnika.

Pohod smo zaključili v vasi Gropada. Kar pa še zdaleč ni bilo konec našega dneva. Zdi se mi, da se je pester program pričel šele tam. Skupina The Jaguars nas je z glasbo popeljala v šestdeseta leta. Sladkali smo se s pečenim kostanjem, ki nam ga je, tako kot vedno, pekel Franc in se odžejali z domačim vinom.

SREČANJE PR` MEHAČK, 10. 12. 2022

ANJA NOVAK

Veseli december je mesec, namenjen praznovanju, druženju in pozitivnim ter prijetnim trenutkom. To velja tudi za naše društvo. Vsako leto priredimo tradicionalno srečanje naših članov na izletniški kmetiji Pr` Mehačk nad Polhovim Gradcem.

Lani nam vreme ni bilo naklonjeno. Že na skupnem izletu oziroma tako imenovanem »izletu v neznano« nas je spremljalo slabo vreme in dež. A se ne damo. Sploh pa ne naš predsednik Tomo. Za vsako nepričakovano oviro in za vsak plan A, ima tudi plan B. Če ga nima že vnaprej, se ga pa kar hitro domisli.

Tudi na dan prednovoletnega srečanja Pr` Mehačk smo se zbudili v deževno jutro. Žal je to pomenilo, da je pohod odpadel. Ni pa bilo odpovedano kosilo in druženje. Tega ne damo tako zlepa! Sploh, ko vemo, da bomo na suhem in na toplem z dobro jedačo in pijačo. Postregli so nam s krvavicami, pečenicami, repo, zeljem, žganci ... Za sladico pa smo imeli slasten domač jabolčni zavitek.

Kako smo bili veseli, da se vidimo! Ob dobri družbi čas hitro mine – ure in ure smo klepetali, si pripovedovali zanimive (planinske) zgodbe, se spominjali lepih trenutkov ter se malo pohecali. Je že čas za odhod? Na žalost. Na srečo še ne za razhod.

Na srečo imamo nekaj članov društva, ki so doma iz Polhovega Gradca ter so nas z veseljem povabili k sebi. Pa smo šli. In se spet pogovarjali, smejali ... in dobro jedli. Vmes smo pogledali še tekmo Maroko proti Portugalski. Ali kot se je nenamerno pošalila naša starejša članica; Maribor proti Portorožu (MA:PO).

Leto 2022 smo torej končali s smehom, dobrimi ljudmi in še več zgodbami, ki se jih bomo tudi v prihodnje z veseljem spominjali.

VRHOVI OKOLICE LJUBLJANE

JOŽE ZUPANČIČ

V začetku leta 2021 nam je Stanislav Kragelj predlagal serijo obiskov poti in vrhov okolice Ljubljane. Mestni in primestni avtobusi LPP-ja in redkeje vlak naj bi bili naši prevozi do izhodišč in nazaj. Malo v dvomih glede prevozov in zanimivosti pohodov smo se nekateri priključili skupini, ki jo je Stane oblikoval večinoma iz članov društva, nekaj pa tudi naključno povabljenih.

Sobotne in včasih nedeljske pohode smo pričeli po odsekih Pentlje, ki smo jo v večjem delu tudi prehodili. Prve pohode smo začeli na Brezovici z vzponoma na Gradišče in Debeli vrh, se nato spustili v dolino in prečkali Ljubljansko Barje preko Plešivca in Žalostne gore v Preserje in na Sveto Ano. Naslednja pohoda sta bila po vrhovih Rakitne: Smrekovc, Novaška gora in Kavc z nadaljevanjem do Krma in naprej do Jezera in na postajo LPP. Nadaljevali smo z malo bolj razgibanim pohodom z Rakitne v dolino do reke Zale, se vzpeli do vasi Osredok in se ponovno spustili v kanjon Iške, kjer smo na sotočju Zale in Iške prečkali vodo in jo mahnili navkreber nazaj proti Rakitni.

Pod hribom med Rudnikom in Škofljico smo pričeli naslednji pohod. Vzpeli smo se na gozdnati hribček in po pol ure hoje prispeli do dvorca Lisec. Po postanku smo se rahlo spustili do mosta nad dolensko avtocesto in se nato povzpeli na Molnik. Po spustu z Molnika smo po grebenu prispeli do vasi Orle, od koder smo nadaljevali peš do Ljubljane.

Nekaj naslednjih pohodov smo namenili bolj zahodnemu delu Ljubljanske kotline. Pričeli smo v Dvoru pri Polhovem Gradcu z vzponom na Ključ in po drugi strani hriba v Horjul in naprej na Brezovico. Naslednjič smo krenili s primestnim avtobusom do vasi Repnje pri Vodica in nato peš mimo cerkve sv. Tilna ter naprej dobro uro po grebenu hriba do ruševin starega gradu Smlednik. Po postanku smo se po stezi Kalvarije spustili v vas Smlednik in mimo cerkve sv. Urha po gozdu nadaljevali v Medvode.

Naslednji pohod v dveh delih smo pričeli v Bokalc in na končni postaji štirinajstke in pričeli pohod najprej na Klobuk in naprej preko Toškega Čela po Šentviškem hribu kaki dve uri do Medanskega hriba in nato čez Savo na Šmarno goro in od tod pa v dolino v Šmartno na avtobus.

Do Cikave pri Grosupljem nas je pripeljal primestni avtobus. Po uri hoje smo prispeli na Magdalensko goro in po postanku smo nadaljevali do vasi Renče pri malem Lipoglavu in po grebenu zavili proti Molniku in nato v Sostro pri Ljubljani.

Z avtobusne postaje na Zaplani smo krenili po poti Smaragdnh dogodivščin ob ostalinah rimskega zidu. V vasi Prezid smo se povzpeli na hrib in nadaljevali po grebenu po Rupnikovi liniji do Planine nad Vrhniko, po postanku smo nadaljevali v dolino in Vrhniko na primestni avtobus. Tako smo trinajstega novembra lani zaključili serijo izletov po vrhovih in pohodnih poteh v okolici Ljubljane.

Kot rečeno, se je družba pohodnikov menjavala, nekaj pa nas je bilo dokaj stalnih udeležencev. Pohodi so potekali v različnih letnih časih, tako da smo se lahko poučili o imenih cvetlic, ki so bujno cvetele ob poteh, o nabiranju čemaža, užitnih gob, skupaj smo nabirali tudi kostanj in v zimskem, v čudnem koronskem času, bogatem z različnimi prepovedmi, tudi kondicijo.

Hvala Stanetu za ideje in organizacijo. In naj zaključim z znanim rekom: »Ljubiti naravo pomeni ljubiti samega sebe.«

POHOD NA DRAŽGOŠE, 8. 1. 2023

IGOR GABRENJA

V nedeljo, 8. 1. 2023, se je PD LPP podalo na tradicionalen pohod do Dražgoš, tokrat iz Železnikov, po nemarkirani, a vidno uhojeni poti. Turo je pripravil in vodil Tomaž, dan pred pohodom pa jo je tudi preizkusno prehodil. Tudi zato smo na cilj prispeli natančno po voznem redu (po 2 urah), kot se dobri organizaciji tudi pritiče. Pohoda smo se izmed članov PD LPP udeležili Tomaž, Mika, Jože, Sonja, Martina in Igor, ki sem se kot novi član udeležil svojega prvega pohoda z društvom. Še pred odhodom iz Ljubljane me je TOMOoborožil z nekaj preteklimi izdajami Gorskega popotnika, ki jih moram za domačo nalogo še predelati. Družba iz PD LPP je v Železnikih parkirala poleg kombija članov SPD Trst, s katerimi je bilo dogovorjeno, da se tega pohoda udeležimo skupaj. Prirčni pozdravi starih znancev so obetali dobro razpoloženje. Prijatelji iz SPD Trst so se pohoda sicer udeležili v okrnjeni sestavi (Franc, Mauro, Nevenka in Pavel), vendar pa smo skupaj predstavljali kar omembe vredno skupino, kateri sta se na parkirišču pridružila tudi naključna popotnika, ki nista bila čisto prepričana, po kateri poti se pride do Dražgoš. Seveda smo ju z veseljem povabili, da nam sledita.

Še predno smo stopili na pot, je TOMOpredstavil zgodovino Železnikov, ki so nastali iz fužinskega naselja v Selški dolini s približno 3000 prebivalci, ki se prvič omenja že v 14. stoletju, naseljevali pa so jo ljudje iz Furlanije in drugod. Železarska obrt je zamrla

v začetku 20. stoletja, o njej pa še pričajo železarske hiše in eden od dveh plavžev, ki je zdaj restavriran in ohranjen kot tehniški spomenik. Še vedno je v kraju močno prisotna industrija, ki zaposluje večino prebivalstva.

Kratka zgodovina Železnikov

Četica se je za Tomažem odpravila na pot po Železnikih (vmes smo na križišču postavili nazaj v nosilec prometni smerokaz za obvoz za Dražgoše, ki ga je nekdo očitno iztaknil) ter zavili med hišami na kar dobro uhojeno pot proti zaselku Kališe. Tam smo malce zajeli sapo, potem pa nadaljevali po nekoliko strmejši poti proti cerkvi Sv. Križa, ki leži nekoliko višje od Dražgoš. Od cerkve se razvije lep razgled tako na Dražgoše kot nazaj na Železnike, tako da imaš za hip občutek, da nisi kaj dosti prehodil. Na tem kraju je TOMOpredstavil nekaj zgodovine o tej cerkvi, ki so jo koloni iz nemških dežel zgradili že v 4. stoletju. Med drugo svetovno vojno je bila požgana, a so bile relikvije pred tem uspešno rešene in so še zdaj varno shranjene. Po vojni je bila cerkev delno restavrirana. Tu zdaj izvajajo verski obred le 2 x na leto. Posebna zanimivost so ohranjene freske na fasadi, med katerimi izstopa freska svetnice Kümmeris (oziroma Wilgefortis). Po njeni hagiografiji (formalni izraz za zgodbe o svetnikovem življenju) jo je oče silil v poroko, vendar je želela ostati devica, poročena samo z Bogom. Molila je k Bogu, naj jo reši njene usode. Na njene molitve se je odzval tako, da ji je dal moške poteze, kot je brada, da se nihče ne bi želel poročiti z njo (na freski je nekoliko podobna sodobni avstrijski umetnici Conchiti Wurst). Njen oče jo je zaradi neposlušnosti obsodil na smrt in jo dal križati. Pogosto jo obravnavajo kot zavetnico zlorabljenih žensk. Vatikan je leta 1969 črtal njen praznik iz katoliškega koledarja, zato se njena zgodba nadaljuje v diskurzu o trans- in homofobni izključenosti.

Od cerkve se je proti Dražgošam začela pot zmeroma spuščati. Ustavili smo se še na točki, kjer se lepo vidi Bičkova skala in okolica, kjer je TOMO predstavil dogodke v teh krajih med 9. in 11. januarjem 1942, ki jih ni potrebno ponovno opisovati in zaradi katerih so Dražgoše v spomin in opomin bodočim rodovom s sporočilom, kakšno ceno je potrebno včasih plačati za ohranitev slovenske kulture, jezika in naroda.

Cerkev sv. Križa nad Železniki

Po udeležbi na proslavi, ki jo je kazilo rahlo pršenje dežja, smo se spustili v Rudno, kamor sta TOMO in Franc po avtostopu prepeljala kombija iz Železnikov. Rekreativen in poučen dan v dobri družbi se lahko oceni le z oceno odlično.

Proslava Dražgoše 2023

Še gasilska slika za konec izleta!

IN MEMORIAM: MIRKO BOŽNAR (1957–2022)

TOMO RUSIMVIČ

Noben dober in plemenit človek, ki je dolga leta sobival z nami, ustvarjal svojo lastno podobo in prepoznavnost, opravljal zahtevno poklicno dolžnost, s katero je predano služil skupnosti, nam ne more biti preprosto odvzet in pozabljen, kajti v naših srcih in v našem spominu je zapustil svetlo sled svoje dobrote, prizadevnosti, odprtosti in plemenitosti.

Mirko Božnar je v decembrskih dneh lanskega leta bil zadnjo življenjsko bitko z zahrbtno boleznijo in jo žal izgubil. Mirko je prehodil mnogo poti, prevozil številne ceste, dobil veliko življenjskih bitk, navajen je bil zmagovati in izgubljati, prav to pa ga je krepilo in hrabilo, da je bil kos najtežjim in najzahtevnejšim nalogam in izzivom, pred katere ga je postavilo življenje.

Eden od njegovih izzivov je bilo tudi delo v Planinskem društvu LPP, v katerega se je vključil pred mnogimi leti, ko se je še imenovalo Viator. Z ženo Ivo sta hodila na društvene izlete in na delovne akcije na našo kočo na Planini pri Jezeru.

Pred leti je sprejel tudi odgovorno funkcijo gospodarja društva, katerega glavna skrb je, da je naša koča urejena, funkcionalna, da se stalno izboljšuje, da se v njej dobro počutijo tako oskrbniška ekipa kot tudi vsi obiskovalci. To nalogo je Mirko odlično opravljal, tako kot odličen organizator kot tudi kot prvi med enakimi, ko je bilo treba kaj fizično postoriti in urediti. Poleg odgovorne funkcije gospodarja društva se je izsolal tudi za markacista, kjer se mu je pridružila tudi žena Iva, in planinske poti po Fužinskih planinah so bile kmalu vzorno urejene in pomarkirane. Delovnih akcij na koči ali pri markiranju in urejanju naših planinskih poti sem se tudi sam rad udeleževal. Delali smo, dokler ni zmanjkalo dneva in vseskozi je Mirko skrbel za dobro voljo ter z lastnim zgledom spodbujal ostale. Po uspešnem delovnem dnevu pa je poskrbel tudi za dobro vzdušje, ko smo se prijetno utrujeni in zadovoljni usedli in poveselili.

V lanskem letu se je Mirko udeležil le dveh zimskih

akcij v februarju in marcu, ko smo kidali sneg na solarnih panelih; kasneje, ko se je v maju začela obsežna energetska sanacija koče, pa mu je bolezen preprečila, da bi se aktivno vključil v prenovo koče. Zelo sem ga pogrešal in vseskozi sem ga obveščal, kaj se na naši koči dogaja, kaj od predvidenih del smo opravili, kje so problemi in kaj je zaključeno. S temi pogovori sem ga skušal vpeti v dogajanje, da bi imel občutek, da sodeluje in pomaga vsaj z nasveti. Čeprav sva vseskozi govorila, da ga bomo s terencem pripeljali na kočo, da si ogleda, kako napreduje energetska sanacija, nam to ni uspelo, zato je naše uspehe videl le na slikah, ki sem mu jih redno pošiljal. Bolezen mu ni prizanašala in ta želja, da bi še enkrat obiskal svoj »drugi dom«, kot je rad govoril, se mu žal ni uresničila.

Mirko, težko bo zapolniti vrzel, ki je nastala s tvojim odhodom; težko bomo našli tvojega namestnika, ki bo s takim veseljem sprejel izzive načelnika gospodarskega odseka in na vsak izziv rekel »ni problema«. Še posebej pa te bom pogrešal jaz, saj si bil moja desna roka pri upravljanju naše postojanke in poleg tega tudi dober osebni prijatelj.

Hvala ti za vse, kar si storil za naše društvo, in v imenu vseh aktivnih članov lahko rečem: MIRKO, POČIVAJ V MIRU – ODSLEJ BOŠ ŽIVEL V NAŠEM SPOMINU IN RADI TER VELIKOKRAT SE TE BOMO SPOMINJALI.

OKROGLE OBLETNICE DRUŠTEV

TOMO RUSIMVIČ

Nekako je pri nas »v navadi«, da društvu ali njegovim zaslužnim članom ob okrogli obletnici podelimo spominsko darilo. Navadno se ob takih priložnostih podeljujejo spominske plakete ali druga darila. Ta darila so po navadi ure, vaze, slike in podobni lovilci prahu. Z leti se teh daril nabere toliko, da zmanjka sten, da so jih polne omare in police, nekatera pa ostanejo kar v škatlah. Pri mladih društvih še nekako gre, pri društvih, ki imajo sto- ali večletno tradicijo, pa so ta darila lahko problematična. Zato so nekateri ob teh priložnostih že prešli na praktična darila, na katerih so ploščica, gravura ali obeski s podatkom, kdo je praktično darilo poklonil. V primeru planinskega društva so praktična darila alpinistični pasovi, čelade, cepini, lavinski komplet, krplje, itd. Nekateri pa za darilo prinesejo pršut, in tudi to je dobrodošlo.

Zakaj načenjam to problematiko, boste pomislili; zato, ker v naslednjem letu praznujemo 50. obletnico ustanovitve našega društva. Za nekoga je to kratka

doba, za ljudi, ki so v društvu delovali 50 let –, in ni jih malo, pa je to celo življenje. Ob takih okroglih obletnicah se zavemo, kako čas hitro beži in kako so vsi naši problemi in uspehi že zdavnaj postali zgodovina. Zato je še kako pomembno, da se ob takih prilikah spomnimo ljudi, ki so bili v teh 50 letih pomembni za razvoj in uspehe našega društva.

Treba bo zavihati rokave in v dobrem letu in pol pripraviti vse potrebno, da bo ta, za nas častljiva in pomembna obletnica, primerno obeležena. Poleg proslave Abrahama na naši koči, ki bo kar zahteven samostojen projekt, bi se ob tej priliki spodobilo pripraviti tudi zbornik s pregledom našega dela, posameznikov in dogodkov, ki so pomembno zaznamovali naše delovanje. V mislih imam uredniški odbor in glavnega urednika, ki bodo pregledal obsežno dokumentacijo, poskrbeli za opis preteklih dogodkov, za intervjuje z zaslužnimi člani in funkcionarji društva, ki so delovali v tem obdobju, ter pripravili statistiko za posamezna področja. Pregledati bo treba veliko fotodokumentacije in jo grupirati po pomembnosti in dogodkih, da bodo imeli opisi dogodkov in področij tudi primerno slikovno predstavitev. Pri tem nam bo v veliko pomoč naše glasilo Gorski popotnik, ki ga izdajamo že 42 let in je v njem opisano mnogo dogodkov iz naše dejavnosti, ki so pomembni za naše društvo. Zadnjih 11 let je Gorski popotnik (vsako leto dve številki) dostopen tudi na naši spletni strani <http://www.pdlpp.si/o-drustvu/gorski-popotnik> in v Narodni univerzitetni knjižnici (NUK), kamor dajemo po dva izvoda naše revije, ki ima samostojno ISSN* številko.

Impozanten zbornik, v katerem so opisali pomembno planinsko zgodovino Bohinjske doline, je v lanskem letu izdalo Planinsko društvo Srednja vas v Bohinju, ki je praznovalo tri jubileje: 90 let PD Srednja vas, 150 let prvega slovenskega združenja Triglavski prijatelji in 200 let prvega gorskega reševanja s Triglava. Urednik Bojan Traven je po poklicu novinar, vendar je povedal, da je bil zbornik kljub temu težak zalogaj, saj je moral pregledati ogromno dokumentacije, opraviti veliko pogovorov s starejšimi prebivalci, ki so mu opisali, kako je kaj bilo in kdo je bil zraven, tako da je zapisal veliko ustnega izročila, ki bi šlo sicer v pozabo.

Če ima kdo od naših članov novinarsko žilico – ali celo prakso na tem področju –, je dobrodošel in naj se javi, da skupaj opišemo tudi našo zgodovino, da ne bo marsikaj utonilo v pozabo, saj so nekatere zgodbe le še v glavah tistih, ki so posamezne dogodke sami doživeli.

*ISSN (International Standard Serial Number) je mednarodna standardizirana osemestna številka s

črkovno predpono ISSN.

NOVICA O PRVI ŠTEVILKI GORSKEGA POPOTNIKA V PLANINSKEM VESTNIKU TOMO RUSIMOVČ

Ko sem brskal po spletu in iskal podatek, kdaj je izšla prva številka Gorskega popotnika, sem našel zapis, v katerem je naša članica in prva urednica Marinka Koželj Stepic objavila informacijo o prvi številki našega Gorskega popotnika. To je bilo objavljeno v rubriki »na kratko« v junijskem Planinskem vestniku leta 1981. Torej izhajamo že 42 let, zato čestitke vsem, ki so zaslužni za to, da so naši člani, pa tudi nečlani obveščeni o dogajanju v društvu in o drugih planinskih tematikah!

Vsebina novice v Planinskem vestniku junij 1981:

GORSKI POPOTNIK

PD SAP-VIATOR je izdalo prvo številko glasila Gorski popotnik. Osnovni namen je obveščati člane o delu v PD. Že na drugi strani zasledimo ponudbo pomoči sindikatu v posameznih TOZD pri organizaciji izletov. Na naslednjih straneh je kratek opis možnosti bivanja v koči na Planini jezero, ki jo ima PD v najemu in jo v poletnih mesecih redno oskrbuje. Potem sledijo opisi izletov in program tur za leto: pohod na Triglav, Grossvenediger, Velebit, Mojstrovka, Ojstrica, po Slovenski planinski poti itd. Mladi planinci opisujejo vtise in doživetja s tabora pionirjev-planincev v Bavšici. Ne manjka pa tudi utrinek doživetja s prve plezarije. Glasilo zaključujejo še drobna obvestila o tem kdo zbira članarino, kdaj si je možno sposoditi opremo ali knjige iz lastne knjižnice itd. Naslednja številka Gorskega popotnika bo izšla jeseni.

Marinka Koželj

Vozovnica Slovenija za upokoјence

Do brezplačne vozovnice za mestne linije LPP so upravičeni:

- upokoјenci,
- imetniki Evropske kartice ugodnosti za invalide,
- vojni veterani in osebe starejše od 65 let, pod pogojem, da niso v delovnem razmerju.

Več na: www.lpp.si/vozovnica-slovenija-za-upokoјence
01 58 22 460

Mestna občina
Ljubljana

IZLETI PD LPP 2023/24

datum, dan	izlet	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2023				
18.03.23	Gora Oljka	L	3 ur	Marinka Koželj Stepic
25.03.23	Čemšeniška planina	L	4-5 ur	T. Rusimovič
APRIL 2023				
08.04.23	Nanos	L	4 ure	F. Bergant
15.04.23	Grintovec	S	9 ur	Janez Medved
22.04.23	Hleviška planina	L	4 ure	Marinka Koželj Stepic
MAJ 2023				
02.05.23	Glinščica	L	5 ur	S. Kragelj
13.05.23	Turska gora	S	8 ur	Janez Medved
14.05.23	Srečanje s SPD Trst	L	3-4 ure	Izlet UO
27.05.23	Celjska koča	L	2 uri	F. Bergant
JUNIJ 2023				
03.06.23	Lovrenška jezera	L	4-5 ur	Marinka Koželj Stepic
21.-25.06.23	Peš iz Ljubljane do Planine pri Jezeru	L in Z	8-10 ur/ dan	T. Rusimovič
JULIJ 2023				
01.07.23	Razor	ZZ	9 ur	Janez Medved
08.07.23	Bregarjev pohod	L	6 ur	F. Bergant
15.-16.07.2023	Krn	ZZ	8-9 ur	Janez Medved
AVGUST 2023				
05.08.23	Kamniško sedlo	L	5 ur	F. Bergant
18.-20.08.23	Planinarjenje po Fužinskih planinah	Z	4-8 ur/dan	Izlet UO
SEPTEMBER 2023				
16.09.23	Snežnik	L	5 ur	F. Bergant
23.09.23	Šavnik in Kobla	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
OKTOBER 2023				
14.10.23	Mala Tičarica	L	8 ur	Marinka Koželj Stepic
21.10.23	Izlet v neznano	L	ure	Izlet UO
NOVEMBER 2023				
12.11.23	Kostanjeva nedelja s SPD Trst	S	8 ur	Izlet UO
18.11.23	Slapovi v Peklu	L	5 ur	S. Kragelj
DECEMBER 2023				
09.12.23	Prednovoletno srečanje Pr' Mehačk	L	2 uri	Izlet UO
16.12.23	Planina nad Vrhniko	L	5 ur	S. Kragelj
JANUAR 2024				
07.01.24	Pohod na Dražgoše	S	2 uri	T. Rusimovič
13.01.24	Komna	S	8 ur	Janez Medved
27.01.24	4. tradic. pohod na Planino pri Jezeru	S	9 ur	S. Kragelj
29.01.24	Nočni pohod na Grmado	S	5 ur	F. Bergant
FEBRUAR 2024				
04.02.24	Potepanje po Veliki planini	S	8 ur	S. Kragelj
10.02.24	Kamniško sedlo	S	8 ur	Janez Medved
17.02.24	Po Rilkejevi poti	S	4 ure	Marinka Koželj Stepic

Legenda:

L - lahka tura
Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura
S - snežna tura